

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เมืองคาร์บอนต่ำ ของเทศบาลตำบลนางแล (Low Emission Development Strategy: LEDS)

ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนและการพัฒนากลไกการเติบโต
ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การจัดการเมืองคาร์บอนต่ำ สำหรับองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น

Livable and Sustainable City and Environmental Growth
Mechanism Development for Low Carbon City Management for
Local Government Organization.

คำนำ

"แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (Low Emission Development Strategy: LEDS)" ของเทศบาลตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นพื้นที่นำร่องที่มีความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนการพัฒนาสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต จัดทำขึ้นภายใต้ "โครงการวิจัย การพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนและการพัฒนากลไกการเติบโตด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การจัดการเมืองคาร์บอนต่ำสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำเสนอ ในสถานะที่โลกกำลังเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดทำแผน LEDS ของเทศบาลตำบลนางแลจึงมิใช่เพียงการปฏิบัติตามแนวทางสากล แต่เป็นการแสดงเจตนารมณ์อันแน่วแน่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาระดับโลก โดยการบูรณาการหลักการของการพัฒนาที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ เข้ากับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ รายงานนี้ได้รวบรวมผลการศึกษา การวิเคราะห์สถานการณ์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในพื้นที่ (Baseline Emission Inventory) และการกำหนดมาตรการลดและปรับตัวที่เหมาะสมกับบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลนางแล เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านไปสู่การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างยั่งยืน

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล" ฉบับนี้ จะเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้เทศบาลตำบลนางแลและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนกิจกรรมและโครงการต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายการเป็นเมืองคาร์บอนต่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่ไปกับการรักษาสมดุลทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนสืบไป

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ.....	ก
สารบัญรูปภาพ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ค
1. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลนางแล	
1.1 ด้านกายภาพ.....	1
1.2 ด้านการเมือง/การปกครอง.....	3
1.3 ข้อมูลประชากร.....	4
1.4 สภาพทางสังคม.....	5
1.5 ระบบบริการพื้นฐาน.....	7
1.6 ระบบเศรษฐกิจ.....	8
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	13
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	13
2.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	25
2.3 การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	42
3. การวิเคราะห์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาล	
3.1 ข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก.....	48
3.2 ผลการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจก.....	51
3.3 การคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล จ.เชียงราย.....	54
3.4 การวิเคราะห์ศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล จ.เชียงราย.....	56
4. แนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS)	
เทศบาลตำบลนางแล เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น (2566 – 2571).....	62

สารบัญรูปภาพ

		หน้า
รูปที่ 1	แผนที่เทศบาลตำบลนางแล.....	1
รูปที่ 2	ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงในการขนส่งทางถนน.....	49
รูปที่ 3	สัดส่วนขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนางแล.....	50
รูปที่ 4	สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระดับเมืองของเทศบาลตำบลนางแล.....	53
รูปที่ 5	คาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล ในปี พ.ศ. 2565 – 2570.....	56

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงและไฟฟ้าในที่พักอาศัย.....	48
ตารางที่ 2 ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงในการขนส่งทางถนน.....	49
ตารางที่ 3 ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดโดยวิธีฝังกลบ.....	50
ตารางที่ 4 สัดส่วนขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนางแล.....	50
ตารางที่ 5 การเลี้ยงปศุสัตว์ในเขตเทศบาล.....	51
ตารางที่ 6 สรุปผลรวมการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาล ตำบลนางแล.....	52
ตารางที่ 7 ผลการคาดการณ์ปริมาณการใช้พลังงานของเทศบาลนางแล พ.ศ. 2566-2571.....	54
ตารางที่ 8 ตารางที่ 8 ผลการคาดการณ์ปริมาณขยะของเทศบาลนางแล พ.ศ. 2566-2570.....	55
ตารางที่ 9 คำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาล ตำบลนางแล ในปี พ.ศ. 2567 – 2571.....	55
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการใน ภาคพลังงานและภาคของเสีย.....	59
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีต่างๆ.....	60

ส่วนที่ 1

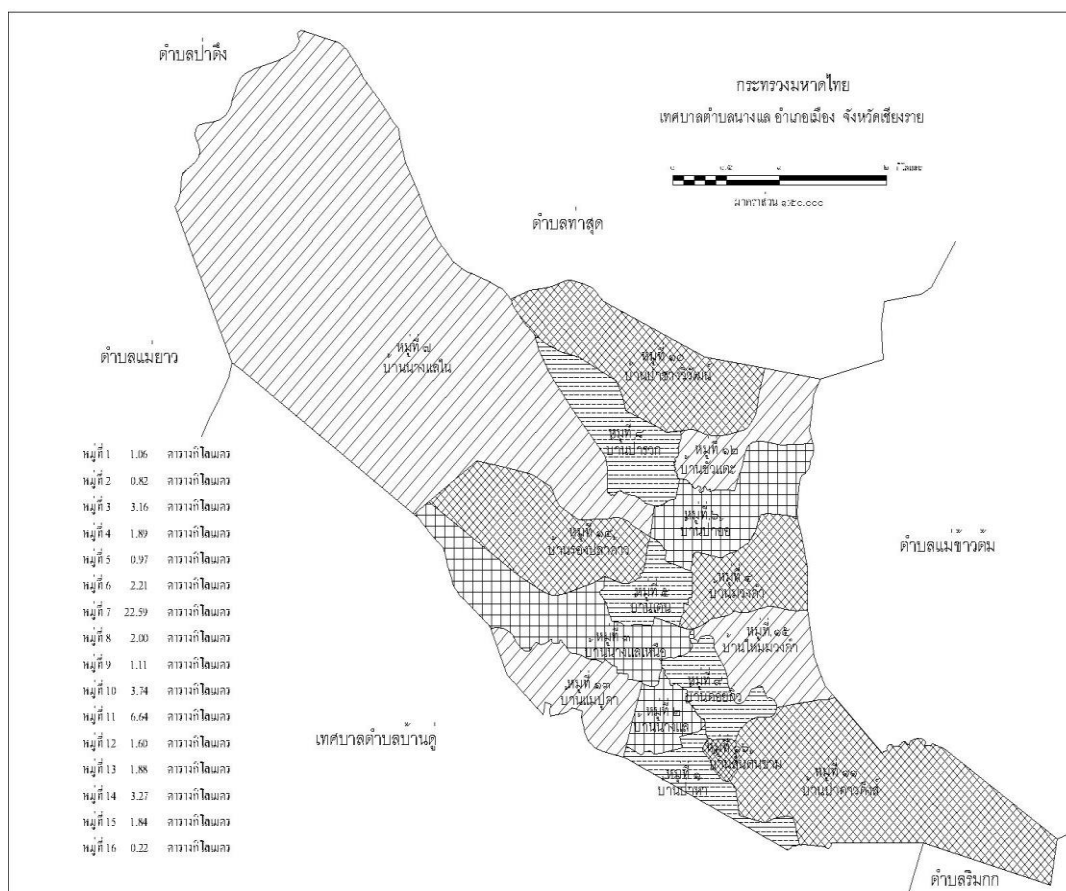
ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลนางแล

1.1 ด้านกายภาพ

ตำบลนางแล ได้รับการจัดตั้งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 เมื่อ พ.ศ.2501 โดยแยกจากตำบลบ้านดู่ และได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนางแล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 19 มกราคม 2539 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่ม 113 ตอนที่ 9 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 มีผลใช้ บังคับเมื่อปี พ.ศ. 2539 และต่อมา ปี พ.ศ. 2551 ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลนางแล เป็นเทศบาลตำบลนางแล เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2551 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย

1.1.1 ที่ตั้ง (แสดงที่ตั้งและระยะห่างจากอำเภอ)

ตำบลนางแล เป็นตำบลหนึ่งใน 15 ตำบล ของอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย สำนักงานเทศบาลตำบล นางแล ตั้งอยู่ที่ 476 หมู่ 12 บ้านขัวแตะ ถนนพหลโยธิน ติดกับทางหลวงหมายเลข 1 ห่างจากอำเภอเมืองเชียงรายประมาณ 15 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร 894 กิโลเมตร

รูปที่ 1 แผนที่เทศบาลตำบลนางแล

1.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลนางแล มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 55 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 34,375 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับหน่วยการปกครองท้องถิ่นอื่นๆ ดังนี้ คือ

ทิศเหนือ ติดต่อกับเทศบาลตำบลท่าสุต อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับเทศบาลตำบลบ้านดู่ องค์การบริหารส่วนตำบลริมกก และเทศบาลตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

พื้นที่ทางทิศตะวันออก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม ใช้เป็นที่เพาะปลูกพืชไร่ ใช้เป็นที่ตั้งชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรม

พื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกถึงทิศตะวันออก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าสงวน และมีที่ตั้งชุมชนชาวไทยภูเขาเผ่าอาข่า

1.1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศ 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูหนาว ฤดูฝน และบางพื้นที่เป็นที่ราบสูงจะมีอากาศหนาวเย็น และมีฝนตกบ่อยครั้ง โดยเฉพาะในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายนของทุกปี จะประสบอุทกภัยจากฝนตกและน้ำป่าไหลหลาก และในช่วงฤดูแล้งจะมีหมอกควันปกคลุม ผลมาจากการเผาป่า หรือไฟป่า

1.1.4 ลักษณะของดิน

ดินในตำบลนางแล มี 5 ประเภท คือ

1. ดินแดงปนหิน
2. ดินร่วนปนทราย
3. ดินที่สูงที่ราบสูง
4. ดินปนหิน
5. ดินเหนียว

สมรรถนะดินของตำบลนางแล และทิศตะวันตกเป็นป่าสงวน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นป่าต้นน้ำของตำบล และเป็นดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชสับปะรดส่วนด้านทิศตะวันออกเป็นพื้นที่การทำนา ปลูกข้าว และปลูกพืชไร่ แต่ปัจจุบันประสบปัญหาเกี่ยวกับ การขาดแคลนน้ำ และการบริหารจัดการน้ำที่ถูกรื้อ

1.1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

1.5.1 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเองและสามารถใช้งานได้

- ฝาย - อ่างเก็บน้ำ - บ่อน้ำโยก

บ่อน้ำตื้นมีใช้ครอบคลุมเกือบทุกครัวเรือน

1.5.2 แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรและอุปโภค – บริโภค เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

แหล่งน้ำที่ใช้อุปโภค – บริโภค	จำนวน (แห่ง)	ชื่อแหล่งน้ำ
1. ประปาจากอ่างเก็บน้ำ	14	ก๊อตตะเคียน/ป่าเปาะ/ก๊วกะโหลก/หนองแหวน/ดอยโอง/ ป่าอ้อ/หนองป่าเหี้ยะ/หนองป่ายาง/หนองผำ/ห้วยพญาสิงห์/ห้วยโอง/ห้วยตีหิน/ห้วยปู่แกง/หนองปลาไหม้
2. ระบบประปาจากบ่อน้ำบาดาล	9	หมู่ 1/หมู่ 5/หมู่ 6/หมู่ 7/หมู่ 8/หมู่ 11/หมู่ 12/หมู่ 15/ หมู่ 16

1.1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลนางแล มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งมีป่าไม้มีค่าและสงวนไว้ใช้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ปัจจุบันมีสภาพที่อุดมสมบูรณ์ เนื่องจากการอนุรักษ์และรักษาต้นน้ำ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณ ป่าสงวน คือ หมู่ 7 ใช้ป่าเป็นอาหารพื้นบ้าน

1.2 ด้านการเมือง/การปกครอง

1.2.1 เขตการปกครอง

หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลนางแล มีจำนวน 17 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
1	บ้านป่าห้าว	นายสุชาติ สมประสงค์ (กำนันตำบลนางแล)
2	บ้านนางแล	นายสมพร ตุ่นแก้ว
3	บ้านนางแลเหนือ	นางสมพิศ สมประสงค์
4	บ้านม่วงคำ	นายยศวิศ ปินตาสาร
5	บ้านเด่น	นายสรกฤษ วงศ์จันตา
6	บ้านป่าอ้อ	นางพัทธธิดา นูรณ์ศักดิ์ราษฎร์
7	บ้านนางแลใน	นางเทียนทอง เรือนคำ
8	บ้านป่ารวก	นายสมยศ นางแล
9	บ้านดอยกิว	นางธัญสินี สมประสงค์
10	บ้านป่าซางวิวัฒน์	นายวิสิทธิ์ คำลือ
11	บ้านดาวดั่งส์	นางสาวนันทยา ประทุมมา
12	บ้านข้าวแตะ	นายเทียน นางแล

13	บ้านแม่ปูคา	นายหาญณรงค์ แสนโกษา
14	บ้านร่องปลาเค้า	นายจรัญ เขื่อนเพชร
15	บ้านใหม่ม่วงคำ	นายสุพล ไผ่แก้ว
16	บ้านสันต้นขาม	นายจำนงค์ เขยหัวคำ
17	บ้านใหม่นางแล	นายไพโรจน์ ทวีสุข

1.2.2 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง มีจำนวน 2 เขต ดังนี้

เขตที่ 1	เขตที่ 2
หมู่บ้านป่าห้าว หมู่ 1 หมู่บ้านดาวดิงส์ หมู่ 11 หมู่บ้านสันต้นขาม หมู่ 16 หมู่บ้านดอยกิว หมู่ 9 หมู่บ้านนางแล หมู่ 2 หมู่บ้านนางแลเหนือ หมู่ 3 หมู่บ้านแม่ปูคา หมู่ 13 หมู่บ้านเด่น หมู่ 5 หมู่บ้านม่วงคำ หมู่ 4 หมู่บ้านใหม่ม่วงคำ หมู่ 15	หมู่บ้านป่าอ้อ หมู่ 6 หมู่บ้านป่ารวก หมู่ 8 หมู่บ้านป่าซางวิวัฒน์ หมู่ 10 หมู่บ้านข้าวแตะ หมู่ 12 หมู่บ้านนางแลใน หมู่ 7 หมู่บ้านร่องปลาเค้า หมู่ 14

1.3 ข้อมูลประชากร

1.3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

1.3.1.1 ข้อมูลประชากรในพื้นที่

รายการ	ปีปัจจุบัน (2565)	ปีที่แล้ว (2566)	2 ปีที่แล้ว (2567)
ประชากรชาย	5,412	5,083	5,066
ประชากรหญิง	5,815	5,448	5,411
รวมประชากร	11,227	10,531	10,477
บ้าน	5,008	4,893	4,043

1.3.1.2 แยกจำนวนประชากรและบ้านตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร		รวม	จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง		
1	บ้านป่าห้า	232	263	495	263
2	บ้านนางแล	200	217	417	250
3	บ้านนางแลเหนือ	184	241	425	316
4	บ้านม่วงคำ	277	317	594	226
5	บ้านเด่น	329	345	674	346
6	บ้านป่าอ้อ	384	432	816	393
7	บ้านนางแลใน	1,060	1,005	2,065	758
8	บ้านป่ารวก	244	273	517	264
9	บ้านดอยก๊ว	289	289	578	245
10	บ้านป่าซางวิวัฒน์	363	390	753	379
11	บ้านดาวดิงส์	284	325	609	313
12	บ้านข้าวแตะ	262	308	570	251
13	บ้านแม่ปูคา	481	508	989	446
14	บ้านร่องปลาข้าว	307	365	672	250
15	บ้านใหม่ม่วงคำ	261	300	561	157
16	บ้านสันตันขาม	246	234	480	149
17	บ้านใหม่นางแล	240	225	465	145
	ทะเบียนบ้านกลาง				2
	รวม	5,652	6,040	11,692	5,153

1.4 สภาพทางสังคม

1.4.1 การศึกษา

- ตำบลนางแล มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในเขตความรับผิดชอบจำนวน 6 แห่ง คือ โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 5 แห่ง และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง คือ

ที่	ชื่อโรงเรียน	ที่ตั้ง	จำนวนนักเรียน (คน)
1	โรงเรียนบ้านนางแล	หมู่ 3 บ้านนางแลเหนือ	81
2	โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง)	หมู่ 5 บ้านเด่น	310
3	โรงเรียนบ้านนางแลใน	หมู่ 7 บ้านนางแลใน	123
4	โรงเรียนบ้านป่ารวก	หมู่ 10 บ้านป่าซางวิวัฒน์	70
5	โรงเรียนบ้านสันตันขาม	หมู่ 16 บ้านสันตันขาม	66

6	โรงเรียนเม็กรายมหาราชวิทยาคม (โรงเรียนมัธยมศึกษา)	หมู่ 3 บ้านนางแลเหนือ	1,037
	รวม		1,687

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในความดูแลของเทศบาลตำบลนางแล จำนวน 6 ศูนย์ คือ

ที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ที่ตั้ง	จำนวน นักเรียน (คน)
1	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนางแล	หมู่ 3 บ้านนางแลเหนือ	20
2	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง)	หมู่ 5 บ้านเด่น	41
3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนางแลใน	หมู่ 7 บ้านนางแลใน	24
4	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่ารวก	ในสำนักงานเทศบาลตำบลนางแล	21
5	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสันต้นขาม	หมู่ 16 บ้านสันต้นขาม	17
6	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านลิไซ	หมู่ 7 บ้านนางแลใน (ลิไซ)	11
	รวม		134

1.4.2 สาธารณสุข

ในเขตตำบลนางแลมีสถานบริการด้านสาธารณสุข คือ

1.4.2.1 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลนางแล ตั้งอยู่ในหมู่ 2 บ้านนางแล ติดถนนพหลโยธิน ซึ่งยกระดับจากสถานีอนามัยขึ้นมา เพื่อให้บริการตรวจสุขภาพแก่ประชาชนทั่วไปทั้งในตำบลและตำบลใกล้เคียง เน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชนในตำบลนางแลเป็นหลัก

1.4.2.2 การบริการด้านสาธารณสุขของตำบลนางแล นับว่ามีความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ซึ่งนอกจากจะรับบริการจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลนางแลแล้ว ยังสามารถรับบริการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลข้างเคียง คือ โรงพยาบาลประจำจังหวัด ในตัวอำเภอเมืองเชียงราย ห่างจากตำบลนางแล ระยะทาง 15 กิโลเมตร และโรงพยาบาลแม่ฟ้าหลวง ห่างจากตำบลนางแล ระยะทาง 3 กิโลเมตร โดยมีเส้นทางสายพหลโยธินเป็นเส้นทางคมนาคมที่สะดวก

1.4.2.3 มีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน และมีอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานทุกหมู่บ้าน ทั้ง 16 หมู่บ้าน ทำหน้าที่ในการดูแล ป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคติดต่อในชุมชน ส่งเสริมสุขภาพประชาชน ส่งเสริมและพัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐานร่วมกับเทศบาลตำบลนางแล และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลนางแล

1.4.2.4 เทศบาลตำบลนางแล มีการจัดตั้งกองทุน สปสช. เมื่อปี พ.ศ.2552 โดยดำเนินการส่งเสริมสุขภาพอนามัยแก่ประชาชนในพื้นที่ รวม 4 กิจกรรมหลัก ตามที่สำนักงาน

หลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนด โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐและเทศบาลตำบลนางแล สมทบเข้ากองทุนคำนวณตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดทุกปี

1.5 ระบบบริการพื้นฐาน

1.5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคม ของตำบลนางแล มีถนนพหลโยธิน เข้าถึงอำเภอแม่จัน อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน และอำเภอเมืองเชียงราย เป็นถนนสายหลักเชื่อมต่อหลายตำบล และมีถนนโครงข่ายเชื่อมโยงถนนสาย R3A และ R3B การคมนาคมภายในตำบลนางแล มีถนนท้องถิ่นที่เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน และระหว่างตำบลแม่ข้าวต้ม ตำบลท่าสุด ตำบลริมกก และตำบลบ้านดู่ มีการบริการรถโดยสารประจำทางจากขนส่งอำเภอเมืองเชียงราย สู่อำเภอแม่จัน อำเภอแม่สายอำเภอ เชียงแสน ตามเส้นทางถนนพหลโยธินอย่างสะดวก และมีการบริการรถสองแถวโดยสารประจำทางสู่ตัว จังหวัดเชียงราย บนเส้นทางถนนพหลโยธิน โดยขนส่งอำเภอเมืองเชียงราย อยู่ห่างจากตำบลนางแล ระยะทาง 15 กิโลเมตร รวมทั้งมีรถประจำทางวิ่งสายยาวตามสายถนนพหลโยธินไปยัง กรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง เช่น เชียงใหม่ ลำปาง ขอนแก่น นครราชสีมา พัทธยา เป็นต้น โดยมีศูนย์บริการรถประจำทางสายยาว ตั้งอยู่ในเขตตำบลนางแล

1.5.2 การไฟฟ้า

ตำบลนางแลมีไฟฟ้าใช้มากกว่าร้อยละ 98 ครั้วเรือน ประมาณ ร้อยละ 2 เป็น ครั้วเรือน ตั้งใหม่ และพื้นที่การเกษตร สำหรับบ้านลิไข่ หมู่ 7 หมู่บ้านชาวไทยภูเขา ปัจจุบันมีการ ขยายเขตไฟฟ้า พลังน้ำครอบคลุมทุกครัวเรือน

1.5.3 การประปา

ส่วนใหญ่ใช้ระบบประปาหมู่บ้าน ซึ่งหมู่บ้านที่มีระบบประปาใช้ มีจำนวน 14 หมู่บ้าน และไม่มีระบบประปา แต่ใช้น้ำประปาหมู่บ้านร่วมกับหมู่บ้านใกล้เคียง จำนวน 4 หมู่บ้าน คือ หมู่ 1 บ้านป่าห้าว หมู่ 2 บ้านนางแล หมู่ 4 บ้านม่วงคำ และหมู่ 12 บ้านข้าวแตะ (บางส่วน) ซึ่งในบางเวลามี ปัญหาเรื่องน้ำหยุดไหล และไหลน้อย

1.5.4 โทรศัพท์

การเชื่อมต่อทางโทรคมนาคมสะดวก การเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตไร้สายและ wifi สะดวกทั่วถึงในพื้นที่

1.5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

มีที่ทำการไปรษณีย์ ตั้งอยู่ในเขตใกล้เคียง เดินทางสะดวก อยู่ติดกับถนนพหลโยธิน ระยะทางห่างจากเทศบาลตำบลนางแลไปทางทิศใต้ ประมาณ 5 กิโลเมตร

1.6 ระบบเศรษฐกิจ

1.6.1 การเกษตร

1.6.1.1 พื้นที่ทำนา จำนวนทั้งหมด 4,571 ไร่

1.6.1.2 พื้นที่ทำสวน จำนวนทั้งหมด 238 ไร่ พืชที่ผลิต ได้แก่ มะม่วง ลำไย ลิ้นจี่
ถั่วเหลือง ยางพารา และแก้วมังกร

1.6.1.3 พื้นที่ทำไร่ จำนวนทั้งหมด 2,359 ไร่ พืชที่ผลิต ได้แก่ สับปะรด ข้าวโพด มัน
เทศ และไม้ยืนต้น

1.6.1.4 รายได้จากการเกษตรกรรม

หมู่บ้าน	เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี (บาท)
บ้านป่าห้าว หมู่ 1	7,217
บ้านนางแล หมู่ 2	7,251
บ้านนางแลเหนือ หมู่ 3	9,470
บ้านม่วงคำ หมู่ 4	20,371
บ้านเด่น หมู่ 5	9,271
บ้านป่าอ้อ หมู่ 6	17,770
บ้านนางแลใน หมู่ 7	26,424
บ้านป่ารวก หมู่ 8	11,036
บ้านดอยกิว หมู่ 9	2,495
บ้านป่าซางวิวัฒน์ หมู่ 10	39,668
บ้านดาวดิงส์ หมู่ 11	16,254

1.6.2 การประมง

ในพื้นที่ตำบลนางแลส่วนใหญ่เกษตรกรเลี้ยงปลานิล ดังนี้

จำนวนผู้เลี้ยง (ราย)	เลี้ยงในบ่อพลาสติก (บ่อ)	เลี้ยงในบ่อดิน (บ่อ)
139	2	204

1.6.3 การปศุสัตว์

1.6.3.1 จำนวนสัตว์เลี้ยงเพื่อการเกษตร มีดังนี้

จำนวนสัตว์เลี้ยงในพื้นที่					
โค (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	เป็ด (ตัว)	ไก่ (ตัว)	นก (ตัว)
554	83	1,077	1,211	12,348	70

1.6.4 การบริการ

การบริการ	จำนวน (แห่ง)
1. โรงแรม/รีสอร์ท/โฮมสเตย์	9
2. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	1
3. นวดแผนไทย/ยาสมุนไพร	2
4. โรงพยาบาล/สถานพยาบาล	4

1.6.5 การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ มีดังนี้

6.5.1 วัดป่าห้า	ตั้งอยู่	หมู่ 1 บ้านป่าห้า
6.5.2 บ้านศิลาปิน	ตั้งอยู่	หมู่ 1 บ้านป่าห้า
6.5.3 หนองน้ำก้อดตะเคียน	ตั้งอยู่	หมู่ 3 บ้านนางแลเหนือ
6.5.4 วัดนางแล	ตั้งอยู่	หมู่ 3 บ้านนางแลเหนือ
6.5.5 วัดม่วงคำ	ตั้งอยู่	หมู่ 4 บ้านม่วงคำ
6.5.6 วัดลำเปิง	ตั้งอยู่	หมู่ 5 บ้านเด่น
6.5.7 ดอยดินแดง	ตั้งอยู่	หมู่ 6 บ้านป่าอ้อ
6.5.8 วัดป่าอ้อร่มเย็น	ตั้งอยู่	หมู่ 6 บ้านป่าอ้อ
6.5.9 บ้านกะเหรี่ยงคอยาว	ตั้งอยู่	หมู่ 6 บ้านป่าอ้อ
6.5.10 ผาลาดรอยวัว	ตั้งอยู่	หมู่ 7 บ้านนางแลใน
6.5.11 น้ำตกนางแลใน	ตั้งอยู่	หมู่ 7 บ้านนางแลใน
6.5.12 ไร่มะพร้าว	ตั้งอยู่	หมู่ 7 บ้านนางแลใน
6.5.13 ศูนย์เกษตรอินทรีย์บ้านนางแลใน	ตั้งอยู่	หมู่ 7 บ้านนางแลใน
6.5.14 นาขั้นบันได	ตั้งอยู่	หมู่ 7 บ้านนางแลใน
6.5.15 ดอยดั่ง	ตั้งอยู่	หมู่ 7 บ้านนางแลใน
6.5.16 วัดป่ารวก	ตั้งอยู่	หมู่ 8 บ้านป่ารวก
6.5.17 สำนักชีอาศรมร่มไพร	ตั้งอยู่	หมู่ 8 บ้านป่ารวก
6.5.18 วัดพระธาตุดอยไธสง	ตั้งอยู่	หมู่ 8 บ้านป่ารวก
6.5.19 ไร่สับปะรดนางแล-ภูแล	ตั้งอยู่	หมู่ 8 บ้านป่ารวก
6.5.20 โฮงยาแพทย์พื้นบ้านและศูนย์สมุนไพร	ตั้งอยู่	หมู่ 8 บ้านป่ารวก
6.5.21 สำนักสงฆ์บ้านดอยแก้ว	ตั้งอยู่	หมู่ 9 บ้านดอยแก้ว
6.5.22 หมู่บ้านสับปะรด	ตั้งอยู่	หมู่ 10 บ้านป่าซางวิวัฒน์
6.5.23 หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	ตั้งอยู่	หมู่ 10 บ้านป่าซางวิวัฒน์
6.5.24 แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ตั้งอยู่	หมู่ 10 บ้านป่าซางวิวัฒน์
6.5.25 พิพิธภัณฑ์บ้านดำของ ดร.ถวัลย์ ดัชนี	ตั้งอยู่	หมู่ 13 บ้านแม่ปุกคา
6.5.26 หนองป่าเถี้ย	ตั้งอยู่	หมู่ 14 บ้านร่องปลาแก้ว
6.5.27 สำนักสงฆ์เกษมณีวราราม	ตั้งอยู่	หมู่ 14 บ้านร่องปลาแก้ว

6.5.28 สำนักสงฆ์ใหม่รินคำมิ่งมงคล ตั้งอยู่ หมู่ 15 บ้านใหม่ม่วงคำ

1.6.6 อุตสาหกรรม

1.6.6.1 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง (มีพนักงานตั้งแต่ 10-40 คน หรือมีทรัพย์สินเกินกว่า 10-50 ล้านบาทขึ้นไป) จำนวน 6 แห่ง

1.6.6.2 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (มีพนักงานต่ำกว่า 10 คน หรือมีทรัพย์สินไม่เกิน 1 ล้านบาทขึ้นไป) จำนวน 3 แห่ง

1.6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

1.6.7.1 การพาณิชย์

การพาณิชย์	จำนวน (แห่ง)
1. ร้านค้า	84
2. สถานีบริการน้ำมัน	3
3. ตลาดสด (เอกชน)	3
4. โรงฆ่าสัตว์	1
5. ร้านอาหาร	62
6. หอพัก	28
7. โรงสี	3
8. ร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้าง	15
9. ร้านขายรถยนต์มือสอง	7
10. โรงงานผลิตน้ำดื่ม	2
11. อุโมงค์รถ/ร้านซ่อมรถ	24
12. ร้านถ่ายรูป	1
13. โกดังเก็บสินค้า	2
14. ร้านเสริมสวย	10
15. บริษัทจำหน่ายรถยนต์	2
16. ศูนย์ตรวจสภาพรถ	2

1.6.7.2 กลุ่มอาชีพ/เครือข่ายอาชีพ

กลุ่ม/เครือข่ายภาคประชาชน	รวม (กลุ่ม)
1. กลุ่มออมทรัพย์สัจจะ/ออมทรัพย์เพื่อการผลิต	17
2. กองทุนหมู่บ้าน	16
3. กลุ่มเกษตรกรชาวสวนสับปะรดนางแล-ภูแล	1
4. กลุ่มเอื้ออาทร	1
5. กลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ตำบลนางแล	1
6. กลุ่มปุ๋ยอินทรีย์/ชีวภาพ (ม.7/ม.3)	2
7. กลุ่มแปรรูปสับปะรดและสมุนไพรเชิงคำ	1
8. กลุ่มแปรรูปใบสับปะรด	1
9. กลุ่มนวดแผนไทย	1
10. กลุ่มข้าวกล้อง	2
11. กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า	1
12. กลุ่มหัตถกรรมบ้านเด่น	1
16. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านป่าซางวิวัฒน์	1
17. กลุ่มการค้า – การท่องเที่ยวบ้านนางแลใน	1
18. กลุ่มการค้า – การท่องเที่ยวแปรรูปสับปะรดและสมุนไพร	1

1.6.8 แรงงาน

แรงงานที่ใช้ในภาคเกษตรในตำบล ส่วนใหญ่ใช้แรงงานจากสมาชิกในครัวเรือนเป็นสำคัญ และในบางครัวเรือนที่มีสมาชิกไม่เพียงพอ จะทำการจ้างแรงงานที่มีอยู่ในตำบลเข้ามาช่วยในฤดูกาลผลิต

1.6.8.1 อาชีพของประชากร

ที่	ประเภทอาชีพ	ร้อยละ
1	รับจ้างทั่วไป	42.99
2	กำลังศึกษา	17.68
3	ไม่มีอาชีพ	10.20
4	ค้าขาย	9.23
5	เกษตรกรรม – ทำนา	7.45

6	รับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	4.79
7	เกษตรกรรม – ทำสวน	2.85
8	ธุรกิจส่วนตัว	2.32
9	อาชีพอื่นๆ	1.51
10	พนักงานบริษัท	0.45
11	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.26
12	เกษตรกรรม – ทำไร่	0.18
13	เกษตรกรรม – ปศุสัตว์	0.09
14	เกษตรกรรม – ประมง	0.01
	รวม	100

1.6.8.2 รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	รายได้เฉลี่ยต่อ ครัวเรือน (บาท/ปี)	รายได้เฉลี่ยต่อ บุคคล (บาท/ปี)
1	บ้านป่าห้า	165,869	67,286
2	บ้านนางแล	320,535	100,892
3	บ้านนางแลเหนือ	293,083	95,319
4	บ้านม่วงคำ	296,909	95,235
5	บ้านเด่น	445,483	130,685
6	บ้านป่าอ้อ	135,956	52,924
7	บ้านนางแลใน	244,108	72,833
8	บ้านป่ารวก	218,012	67,491
9	บ้านดอยกิว	189,284	60,410
10	บ้านป่าซางวิวัฒน์	288,166	91,137
11	บ้านดาวดิงส์	265,092	91,079
12	บ้านขัวแตะ	345,096	107,757
13	บ้านแม่ปูคา	319,252	104,998
14	บ้านร่องปลาข้าว	309,118	91,206
15	บ้านใหม่ม่วงคำ	246,197	74,006
16	บ้านสันตันขาม	432,779	121,894
	รวมเฉลี่ยทุกพื้นที่	277,675	88,500

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

- 1.1 การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย
- 1.2 การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น
- 1.3 การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติเพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง
- 1.4 การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึง องค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน
- 1.5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

- 2.1 การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร
- 2.2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต
- 2.3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง
- 2.4 โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2.5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประกอบด้วย 7 ประเด็น ได้แก่

3.1 การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

3.2 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย

3.3 ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา

3.4 การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

3.5 การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

3.6 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

3.7 การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

4.1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

4.2 การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

4.3 การเสริมสร้างพลังทางสังคม

4.4 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่

5.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

5.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

5.3 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

5.4 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

5.5 พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

5.6 ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่

- 6.1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- 6.2 ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- 6.3 ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- 6.4 ภาครัฐมีความทันสมัย
- 6.5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- 6.6 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 6.7 กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- 6.8 กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 -2570)

1) พลิกโฉมประเทศไทย สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน (Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand) การวางกรอบทิศทางพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีจุดประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลงประเทศขนานใหญ่ (Thailand's Transformation) ภายใต้ แนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมใน การรับมือกับ การเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการพลิกโฉมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก ในขณะเดียวกันกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังมุ่งกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการสร้างสมดุลใน การกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนในมิติต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก โดยคำนึงถึงเงื่อนไขของสถานการณ์และทรัพยากรของประเทศ นอกจากนี้กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม และส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป 100 เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิด การพัฒนาประเทศทั้งหมดตามที่กล่าวถึงข้างต้น การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือใน การขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ เพื่อสนับสนุน เสริมสร้าง การสร้าง

มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนเพื่อให้ เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปในทิศทางที่ประเทศสามารถปรับตัวและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน ตลอดจนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาวไปพร้อมกับการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) องค์ประกอบหลักของการขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand) เนื่องด้วยเป้าประสงค์ที่ต้องการให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ระบุทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งเน้นได้อย่างชัดเจน การกำหนดกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมุ่งเน้น คัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ Hi-Value and Sustainable Thailand ในองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) 2) สังคมแห่งโอกาสและ ความเสมอภาค (High Opportunity Society) 3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living) และ 4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand’s Transformation) โดยภายใต้องค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570 โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน และหมุดหมาย มีดังนี้

1 เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงบนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางของภาคการผลิตเดิมที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคต และมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกหากไม่มี การปรับตัว และส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยหมุดหมายที่ประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อให้เป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้และ การจ้างงานที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายหลาย ประการที่อาจลดทอนความสามารถในการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้นในกลุ่มสินค้าที่มี มูลค่าเพิ่มต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในระดับนานาชาติที่เข้มงวดขึ้น ต้นทุนในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อการเกษตรและค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าของ เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสามารถ

นำมาใช้จัดการกับความเสี่ยงและข้อจำกัดข้างต้น และยังเป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าของผลผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับรายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการแปรรูป รวมทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

หมายเหตุที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน การท่องเที่ยวเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทย โดยสร้างมูลค่าเพิ่มสูงถึงร้อยละ 18 ของ GDP มีการจ้างงานกว่า 8.3 ล้านตำแหน่ง และมีห่วงโซ่อุปทานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปยังหลายอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว จึงเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยรูปแบบกิจกรรมและการดำเนินธุรกิจ การท่องเที่ยวของประเทศไทยที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้อย่างรวดเร็วจากการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติปริมาณมาก ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว เมื่อประกอบกับสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหยุดชะงักทั่วโลก และอาจทำให้รูปแบบของตลาดการท่องเที่ยวต้องเปลี่ยนแปลงไปในระยะยาว เมื่อพิจารณาประกอบกับบริบทความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับโลกที่ส่งผลให้รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรม การท่องเที่ยวเปลี่ยนไป ก่อให้เกิดโอกาสในการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์เพื่อพลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยสู่ท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์ บนพื้นฐานของ ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์สันดาปภายในที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรม ยานยนต์เป็นภาคการผลิต ที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่พลิกผันที่สุด ประกอบกับแนวโน้มความพยายามในการลดก๊าซเรือนกระจกระดับโลก ส่งผลให้หลายประเทศมีนโยบายที่จะยกเลิกการใช้ยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลในอนาคตอันใกล้ ดังนั้น การสนับสนุนให้เกิดการปรับนิเวศของอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มการจ้างงานในอนาคต นอกจากนี้ การเปลี่ยนผ่านของการใช้รถยนต์ภายในประเทศไปสู่การใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยังจะช่วยลดปริมาณการปล่อยมลพิษอากาศและก๊าซเรือนกระจกได้อีกด้วย

หมายเหตุที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรเป็นการต่อยอดจากธุรกิจการรักษาพยาบาลและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่งและมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงต่อเนื่องครอบคลุมหลายอุตสาหกรรม ซึ่งแม้โลกจะเกิดวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประเทศไทยก็ยังได้รับการยอมรับในระดับสากลถึงระบบสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและสามารถรับมือกับการแพร่ระบาดได้เป็นอย่างดี อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรของไทยจึงมีศักยภาพที่จะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต โดยสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มาพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กระแสความตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพ รวมถึงการเข้าสู่สังคมสูงวัยทั่วโลกที่ส่งผลให้เกิดความต้องการสินค้าและบริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพมีความเฉพาะทางและมีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งต้องอาศัย การสนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล รวมถึงการต่อยอดองค์

ความรู้และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการให้บริการทางการแพทย์และการส่งเสริมสุขภาพขั้นสูงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของระบบสาธารณสุขในภาพรวมให้เพียงพอและมีการกระจายตัวบุคลากรและทรัพยากรด้านสาธารณสุขอย่างเหมาะสม

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค ความได้เปรียบด้านภูมิรัฐศาสตร์และศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และแนวโน้มการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนความปกติใหม่ภายใต้แนวคิดภูมิภาคนิยม (Regionalism) ประกอบกับไทยเป็นประเทศที่มีแนวระเปียงเศรษฐกิจระดับภูมิภาค พาดผ่านมากที่สุด มีเส้นทางคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่ครอบคลุม ได้มาตรฐาน และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและแนวชายแดนรอบด้าน มีฐานเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าโลก พร้อมทั้งมีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยมีโอกาสพัฒนาสู่การเป็นประตูการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาค หากมีการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและการเชื่อมโยงโครงข่ายโลจิสติกส์ในอาเซียนอย่างไร้รอยต่อ

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน ประเทศไทยมีฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้มแข็ง โดยมีการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คิดเป็นมูลค่ากว่าร้อยละ 15.4 ของการส่งออกทั้งหมด มีโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ ของประเทศและมีคุณภาพสูง รวมทั้งมีตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และบริการด้านดิจิทัลขนาดใหญ่อันดับต้น ๆ ของอาเซียน อย่างไรก็ตามห่วงโซ่มูลค่าในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มต่ำ อาทิ การรับจ้างผลิต และยิ่งขาดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์เป็นของตนเองและโดยที่ การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ได้ผลักดันให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต้องมีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจและในชีวิตประจำวันมากขึ้น ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงเป็นโอกาสที่สำคัญของประเทศไทยในการปรับบทบาท จากหนึ่งในห่วงโซ่ที่เปราะบางและสร้างมูลค่าได้ต่ำสู่การเป็นฐานการผลิตสินค้าขั้นสูงและบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับผลิตภาพสร้างมูลค่าเพิ่ม และเกื้อหนุนการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในทุกภาคส่วน

2 สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)

ทุกกลุ่มคนในประเทศมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็ม ศักยภาพ ประชาชนได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยการใช้เทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศ และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ และผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพและพัฒนาวัตรกรรมอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพบริการสาธารณะในเมืองหลักและท้องถิ่นต่างจังหวัด เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ตลอดจนการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยด้วยโอกาสอย่างตรงกับปัญหาความต้องการ การใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้และการจัดความคุ้มครองทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มพลวัตการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (socioeconomic mobility) ทั้งนี้ การมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจเชิงพื้นที่ และเพิ่มพลวัตการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จะ

นำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความมั่งคั่ง และการเข้าถึง การศึกษา สาธารณสุข และ บริการสาธารณะอื่น ๆ ที่มีคุณภาพ โดยหมวดหมู่ที่ต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค” อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เศรษฐกิจ ไทยขับเคลื่อนโดย SMEs ถึงร้อยละ 43.2 และมีการจ้างงานกว่า 11 ล้านคน แต่ SMEs ส่วนใหญ่มีข้อจำกัดทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดหาแรงงาน และการแข่งขันกับธุรกิจ ขนาดใหญ่ อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้บริโภคเปลี่ยนพฤติกรรมการ บริโภคได้อย่างรวดเร็ว และยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้ามาแข่งขันในตลาดได้ ง่ายขึ้น นอกจากนี้ สภาพเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวยังเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลให้ SMEs จำนวน มากได้รับผลกระทบและมีแนวโน้มส่งผลต่อการจ้างงาน และคุณภาพชีวิตของประชาชนในที่สุด การ เพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการดำเนิน ธุรกิจตลอดกระบวนการ และสามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ที่มีแนวโน้มความต้องการมากขึ้นและ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ อาทิ สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยลดทอนความ เสี่ยงดังกล่าว พร้อมทั้งลดความเหลื่อมล้ำในด้านรายได้ ความมั่งคั่ง เพิ่มการแข่งขันในตลาดซึ่งเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การยกระดับผลิตภาพ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และ เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่ ฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ ภาคตะวันออก โดยมีกรุงเทพมหานครเป็นเมืองโตเดี่ยว ซึ่งมีระดับ การพัฒนาทางเศรษฐกิจและ โครงสร้างพื้นฐานที่สูงกว่าเมืองหลักอื่น ๆ ของประเทศ อย่างมาก ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำเชิง พื้นที่ ซึ่งนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในมิติด้านโอกาสอื่น ๆ ทั้งด้านการทำงาน รายได้ และการเข้าถึง การศึกษาและบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่จึงเป็นข้อจำกัดในการพัฒนา ประเทศของไทยมา โดยตลอด อย่างไรก็ตาม พื้นที่ในภาคต่าง ๆ ของประเทศมีศักยภาพและโอกาสที่ สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคและประเทศโดยรวม ใน ขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถช่วยให้การกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นไปได้ง่ายขึ้น การย้ายถิ่นฐานของแรงงานกลับสู่ท้องถิ่นต่างจังหวัดจากวิกฤตโควิด 19 และกระแส การให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regionalization) จะเป็นทั้งโอกาสและแรงผลักดันใน การพัฒนาพื้นที่ทั้งในแง่ของ การส่งเสริมการค้าการลงทุน การเสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่น และ ชุมชนเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การยกระดับคุณภาพของบริการสาธารณะในพื้นที่ และ การ พัฒนาพื้นที่ให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครอง ทาง สังคมที่เพียงพอ เหมาะสม แม้ว่าสัดส่วนคนจนโดยรวมจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทย ยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่กับดักความยากจนเรื้อรังและ/หรือข้ามรุ่น โดยที่ผลประโยชน์จาก การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกระจายไปไม่ถึง และยังคงถูกซ้ำเติมด้วย การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อาทิ

วิกฤตเศรษฐกิจ อัตราการพึ่งพิงในครัวเรือนที่สูงขึ้น และ การเข้าถึงเทคโนโลยีที่อาจลดทอนโอกาสในการขยับสถานะ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะเมื่อความยากจนและขัดสนถูกส่งผ่านไปไปยังรุ่นลูกหลานในขณะเดียวกัน คนใกล้ชิด และกลุ่มเปราะบาง โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่ (gig workers) จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองที่เพียงพอเหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงและสร้างความมั่นคงทางรายได้ ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสารสนเทศ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยระบุงруппเป้าหมาย ปัญหา และความจำเป็น นำไปสู่การออกแบบนโยบายช่วยเหลือครอบครัวยากจนข้ามรุ่นได้ อย่างเฉพาะเจาะจงแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด และสามารถสร้างแต้มต่อได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถออกแบบระบบประกันสังคมให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการและรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป

3 วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

ทุกภาคส่วนในสังคมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ทั้งการจัดการของภาครัฐและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อมุ่งจัดการกับปัญหาที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในประเทศไทยและในระดับโลก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขยะ มลพิษทางน้ำ มลพิษอากาศ ก๊าซเรือนกระจก และความเสี่ยงของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงของ สภาพภูมิอากาศ ด้วยการยกระดับระบบการจัดการ และโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพัฒนาโลกที่มุ่งให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตและบริโภคให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยหมวดหมู่ที่ต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “วิถีชีวิตที่ยั่งยืน” อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ขยะ น้ำเสีย มลพิษ อากาศ และก๊าซเรือนกระจก ถือเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตและบริโภค ซึ่งในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและทำลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ โดยปริมาณขยะและน้ำเสียที่มีปริมาณสูงเกินกว่าความสามารถในการกำจัด ได้เล็ดรอดออกสู่สิ่งแวดล้อมจนเป็นผลเสียต่อคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำและสิ่งมีชีวิตในทะเล ในขณะเดียวกัน มลพิษอากาศ PM2.5 ซึ่งมีแหล่งที่มาสำคัญจากการจราจรและเผาพื้นที่เกษตรส่งผลให้หลายพื้นที่ของประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาคุณภาพอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกของทั้งโลกที่ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของเทคโนโลยีหลายประการได้ส่งผลให้การจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมทั้ง 4 ประการอย่างยั่งยืนสามารถทำได้ด้วยต้นทุนที่ลดต่ำลงเรื่อย ๆ และยังเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อีกทางหนึ่งด้วย โดยเทคโนโลยีการรีไซเคิลและการบำบัดน้ำเสียทำให้สามารถนำวัสดุหลายประเภทและน้ำที่ใช้มาหมุนเวียนใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เทคโนโลยีชีวภาพสามารถนำมาใช้เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เพื่อลด ความจำเป็นในการเผาพื้นที่ของเกษตรกร นอกจากนี้ พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการลดก๊าซเรือนกระจกและมลพิษอากาศได้อย่างมหาศาล

หมายเหตุที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผ่านมา ภัยธรรมชาติหลายประเภท โดยเฉพาะ อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย ไฟป่า และการกัดเซาะชายฝั่ง เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิด ความสูญเสียเป็นประจำทุกปีทั้งต่อชีวิต ทรัพย์สิน ทรัพยากรธรรมชาติ และมูลค่าทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีแนวโน้มที่จะส่งผลให้ภัยธรรมชาติข้างต้นทวีความถี่และระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้น พร้อมกันนั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยังอาจทำให้ภัยธรรมชาติประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากเท่าใดนักในปัจจุบันกลายเป็นภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต อาทิ การเกิดน้ำท่วมพื้นที่ชายฝั่ง อันเนื่องมาจากกระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น และสภาพอากาศร้อนจัด นอกจากนี้ แนวโน้มการขยายตัวของเมืองที่เพิ่มขึ้นอาจยิ่งซ้ำเติมให้ความเสี่ยงของภัย ธรรมชาติเพิ่มขึ้นได้ หากขาดการควบคุมด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและพัฒนาสิ่งก่อสร้างอย่างเหมาะสม ดังนั้น การลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งในมิติของการป้องกันและบรรเทาภัย รวมทั้ง การปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จึงเป็นความท้าทายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความยั่งยืนของประเทศในระยะต่อไป

4 ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

ปัจจัยขับเคลื่อนที่เอื้อต่อการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand โดยเฉพาะกลไกการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบการศึกษา และการยกระดับ และปรับทักษะแรงงาน ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานและโลกยุคใหม่ และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีผลิตภาพและมูลค่าสูง และกลไกการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งระเบียบกฎหมาย ระบบงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการสาธารณะ ตลอดจนการติดตามประเมินผลที่ทันสมัย เท้าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตอบสนอง ความต้องการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยหมายเหตุที่ต้องบรรลุในระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสร้าง “ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ” ประกอบด้วย

หมายเหตุที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต คนเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม คุณภาพ การศึกษาและระบบการพัฒนาทักษะแรงงานของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งยังประสบกับความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึง ส่งผลให้ขาดแคลนกำลังแรงงานที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะต่อไป ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นจากอนาคตของงานและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของทางเทคโนโลยี วิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับความต้องการงาน และทักษะประเภทใหม่ๆ รวมถึงทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากรซึ่งส่งผลให้กำลังแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การขาดความพร้อมทาง เทคโนโลยีและความแตกต่างระหว่างพื้นที่ยังอาจทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและทักษะเพิ่มสูงมากขึ้น อย่างไรก็ตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การลดลงของประชากร และการขยายตัวของ ความเป็นเมืองจะนำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและฝึกอบรม ตลอดจนส่งเสริมการ

เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะสูงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ต่อไป

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง ภาครัฐมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศในทุกมิติ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันภาครัฐของไทยมีขนาดใหญ่ ขาดความคล่องตัว และมีรายจ่ายประจํามาก อีกทั้งยังมีโครงสร้างการบริหารงานแบบ รวมศูนย์ แต่ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีกฎหมายจํานวนมากที่ยังล้าสมัยและขาดการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ ในระยะต่อไป ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะขยายตัวไปสู่ปัญหาการะบวนการคลังที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย ความเสียหายทางเศรษฐกิจจากความล่าช้าในการปรับตัวให้เท่าทันกับเศรษฐกิจฐานเทคโนโลยีและการทำงานรูปแบบใหม่ รวมไปถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีอย่างจำกัดท่ามกลางกระแสการตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public Awareness) และการขยายตัวของความเป็นเมือง ดังนั้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องปรับโครงสร้างและการบริหารงานให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวและมีสมรรถนะสูง โดยอาศัยโอกาสจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการปรับปรุงกระบวนการ พัฒนาระบบข้อมูล และ อำนวยความสะดวกในการให้บริการสาธารณะ ตลอดจนมุ่งปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับโครงสร้างและพลิกโฉมประเทศในมิติต่าง ๆ และส่งเสริมศักยภาพของทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

ทั้งนี้ การกำหนด “หมวดหมู่” (Milestones) ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อนำไปสู่การพลิกโฉมประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570 ได้พัฒนาขึ้นจากการนำโอกาสและความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ผลกระทบของแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ต่อสถานะของการพัฒนาประเทศมาใช้เป็นกรอบในการจัดทำรายละเอียดและสาระสำคัญของหมวดหมู่ทั้ง 13 ประการ โดยความเชื่อมโยงระหว่างโอกาสและความเสี่ยงกับ 13 หมวดหมู่

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

- 1) ศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้า เนื่องจากกลุ่มจังหวัดฯ มีช่องทางการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ AEC ทั้งทางบกและทางน้ำ และด้านการค้าชายแดน
- 2) เป็นศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยวอารยธรรม “ล้านนา” เนื่องจากมีวัฒนธรรมชนเผ่าที่โดดเด่น สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และธรรมชาติที่สวยงาม
- 3) สินค้าเกษตรคุณภาพดีและปลอดภัย โดยมีสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ลำไย ยางพารา โคเนื้อ และสมุนไพร

ตำแหน่งการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ได้ใช้ศักยภาพในพื้นที่และกรอบการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เพื่อจะขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ยังคงมีปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่ต้องได้รับการแก้ไขปัญหาดังนั้นเพื่อการพัฒนาพื้นที่ของกลุ่ม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

จังหวัดอย่างยั่งยืนแล้วกลุ่มภาคเหนือตอนบน 2 จึงมีเป้าหมายของการพัฒนาและประเด็นการพัฒนาพื้นที่ ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนา :

“ประตูการค้าสากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”

พันธกิจ (Mission) :

1. ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากลให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. ส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า
3. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม อารยธรรมแห่งล้านนาตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ
4. อนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

เป้าประสงค์หลัก (Goals)

- 1) เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และ AEC เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ (กลุ่ม GMS , AEC และประเทศอื่นๆ) รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ
- 2) เพิ่มผลิตภาพและมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้มาตรฐานเพื่อมุ่งสู่ตลาดโลก
- 3) พัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าและคุณภาพผลิตภัณฑ์ และคุณค่าสินค้าและบริการเน้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้
- 4) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมและพลังงานได้รับการจัดการตามมาตรฐานด้วยความมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

ตอนบน 2 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 :

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 :

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 :

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 :

พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยง กับต่างประเทศ
การสร้าง ความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ
พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศศิลปวัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน
ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดย การมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

1.4 แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดเชียงราย

“เชียงรายเมืองแห่งความสุข สะอาด ปลอดภัย น่ายล”

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนและบริการ โลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการเสริมสร้าง ความเป็นพลเมืองเพื่อสร้างจิตสำนึกความรักสถาบันหลักของชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ยึดหลักธรรมาภิบาล ทำงานแบบมีส่วนร่วม ศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า พัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนมีความสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย (พ.ศ. 2561 - 2565)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

กลยุทธ์ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร

กลยุทธ์ 1.3 พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตของท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

กลยุทธ์ 1.4 พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ และการตลาดเพื่อเพิ่มศักยภาพผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ให้ได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของคนในชุมชน

กลยุทธ์ 2.4 ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและการสาธารณสุข

กลยุทธ์ 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานการศึกษา

กลยุทธ์ 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

กลยุทธ์ 3.3 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาโรงเรียนประชาคมอาเซียนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน

กลยุทธ์ 3.4 ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ 4.1 รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ 4.2 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ 4.3 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อายุมข สื่อด้านอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาแรงงานต่างด้าว

กลยุทธ์ 4.4 พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์และยั่งยืน

กลยุทธ์ 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ 5.2 ส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย และมลภาวะ

กลยุทธ์ 5.3 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

กลยุทธ์ 6.1 พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น

กลยุทธ์ 6.2 พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ 6.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ 6.4 พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

2.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) วิสัยทัศน์

“ตำบลนางแลเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่การบริหารจัดการที่ดี ประชาชนมีสุขภาวะสมบูรณ์ สร้างสังคมแห่งความสุข”

2) ยุทธศาสตร์

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและจัดการทรัพยากรน้ำ

พันธกิจ พัฒนาและจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีน้ำอุปโภค บริโภคและทำการเกษตรอย่างเพียงพอ ทัวถึงทุกครัวเรือน
2. สร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อสร้างและรักษาระบบนิเวศเชื่อมโยงการจัดการน้ำ

อุปโภค บริโภค และทำการเกษตร

3. ประชาชนมีน้ำอุปโภค บริโภคและทำการเกษตรที่สะอาด ปลอดภัย และมีการบริหารจัดการใช้น้ำอย่างเป็นระบบ

4. การระบายน้ำเสียและการระบายน้ำทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีการระบายอย่างเป็นระบบ ลดปัญหาน้ำขัง น้ำเน่าเสีย และน้ำท่วมอย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของครัวเรือนที่ประสบปัญหาน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ

2. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในระดับดี – ดีมาก ต่อการสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อระบบนิเวศเชื่อมโยงการจัดการน้ำอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร

3. ร้อยละของครัวเรือนที่มีปัญหาประปาหมู่บ้านไม่สะอาดได้รับการแก้ไขโดยการใช้ น้ำประปาหมู่บ้านที่สะอาด ปลอดภัยและบริหารจัดการใช้น้ำอย่างเป็นระบบ

4. ร้อยละของครัวเรือนที่มีความพึงพอใจในระดับดี – ดีมาก ต่อการใช้น้ำประปาหมู่บ้านที่สะอาด ปลอดภัยและบริหารจัดการใช้น้ำอย่างเป็นระบบ

5. ร้อยละของครัวเรือนที่ประสบปัญหาเหตุความรำคาญจากน้ำเน่าเสีย และปัญหาน้ำท่วม น้ำขัง ได้รับการแก้ไขโดยการจัดการระบบระบายน้ำ

6. ร้อยละของครัวเรือนที่ประสบปัญหาเหตุความรำคาญจากน้ำเน่าเสีย และปัญหาน้ำท่วม น้ำขัง มีความพึงพอใจในระดับดี – ดีมาก ต่อการแก้ไขและการจัดการระบบระบายน้ำ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ น้ำใต้ดิน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และสร้างและรักษาระบบนิเวศเชื่อมโยงการจัดการน้ำอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร	1.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ น้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของแหล่งน้ำธรรมชาติ น้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่พัฒนาและปรับปรุงมาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
2. พัฒนาและปรับปรุงระบบประปาให้มีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค สะอาด ปลอดภัย และบริหารจัดการใช้น้ำอย่างเป็นระบบ	1.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงระบบประปาที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของการพัฒนาและปรับปรุงระบบประปามาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง

3.พัฒนาและปรับปรุงการระบายน้ำเสีย น้ำซัง และน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ	1.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงการระบายน้ำเสีย น้ำซัง และน้ำท่วมที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของการพัฒนาและปรับปรุงการระบายน้ำเสีย น้ำซัง และน้ำท่วมมาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
--	--

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. กองช่าง
2. สำนักปลัด
3. กองสาธารณสุข

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ/พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม/พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ/เพิ่มผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล)

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์ และยั่งยืน (โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

กลยุทธ์ 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีของประชาชน

พันธกิจ พัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และสุขภาวะของประชาชนในท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. จัดการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน ประชาชน ทั้งในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีคุณภาพและเกิดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทักษะในยุคปัจจุบันและรองรับในอนาคต
2. จัดสวัสดิการสังคม การสงเคราะห์ และการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม ที่เป็นธรรมและทั่วถึง

3. ปักจี้เสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะของประชาชนลดลง การพัฒนาองค์ความรู้และการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ถูกต้องเพิ่มขึ้น

4. จัดให้มีกิจกรรมการออกกำลังกาย การกีฬาและนันทนาการ และกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งกาย ใจ สติปัญญา สังคม และสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น

5. จัดให้มีการทำนุบำรุงศาสนา และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการศึกษาทั้งในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของเทศบาลตำบลนางแล

2. มีหลักสูตรเฉพาะในการจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทักษะในยุคปัจจุบันและรองรับในระดับขั้นต่อไป

3. ร้อยละของผู้ประสบปัญหาทางสังคมและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการสงเคราะห์เบื้องต้นอย่างเหมาะสม

4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ สตรี เด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสมตามสิทธิขั้นพื้นฐาน

5. ร้อยละของผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อและโรคติดต่อโดยรวมที่เกิดกับผู้ป่วยในพื้นที่ลดลง

6. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีให้แก่ประชาชน

7. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตามมาตรฐานและคุณภาพการจัดการศึกษา	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยที่มาจากการต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
2. พัฒนาและส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม การสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ สตรี เด็กและ	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม การสงเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ สตรี เด็กและเยาวชน

เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบปัญหาทางสังคม	ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของการการจัดสวัสดิการสังคม การสงเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ สตรี เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
3. พัฒนาและส่งเสริมการออกกำลังกาย การกีฬาและนันทนาการ และกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งกาย ใจ สติปัญญา สังคม และสิ่งแวดล้อมของประชาชน	1.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการออกกำลังกาย การกีฬาและนันทนาการ และกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของการออกกำลังกาย การกีฬาและนันทนาการ และกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
4. พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันโรค การควบคุมโรค การดูแลสุขภาพอนามัย และการสาธารณสุขมูลฐาน ในการเสริมสร้างสุขภาวะที่สมบูรณ์ของประชาชน	1.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการป้องกันโรค การควบคุมโรค การดูแลสุขภาพอนามัย และการสาธารณสุขมูลฐานที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของการป้องกันโรค การควบคุมโรค การดูแลสุขภาพอนามัย และการสาธารณสุขมูลฐานที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
5. พัฒนาและส่งเสริมการทำนุบำรุงศาสนา และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน	1.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการทำนุบำรุงศาสนา และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชาติและของท้องถิ่นรวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของการทำนุบำรุงศาสนา และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง

หมายเหตุ “สุขภาวะ” หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล (พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐)

“ผู้ด้อยโอกาส” หมายถึง ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนและได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติและภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบอันจะส่งผลให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น

“ผู้ประสบปัญหาทางสังคม” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะได้รับความช่วยเหลืออันเนื่องจากประสบปัญหา ความเดือดร้อน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือที่กำหนด ในระเบียบ ประกาศหรือหลักเกณฑ์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. กองการศึกษา
2. สำนักปลัดเทศบาล
3. กองสาธารณสุข

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม/การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต/ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21/การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี/การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์/การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ)

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ/การเสริมสร้างพลังทางสังคม

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

(โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของจังหวัดเชียงราย/โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบบูรณาการ/โครงการป้องกันและเฝ้าระวังผู้ป่วยที่เกิดจากสาเหตุสำคัญของคนในจังหวัดเชียงราย)

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและการสาธารณสุข

กลยุทธ์ 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานการศึกษา

กลยุทธ์ 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

กลยุทธ์ 3.3 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาโรงเรียนประชาคมอาเซียนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

กลยุทธ์ 3.4 ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ 4.4 พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจท้องถิ่น

พันธกิจ พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ของท้องถิ่น
เป้าประสงค์

1. จัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกมิติและสอดคล้องการท่องเที่ยว นวัตกรรมโดยเน้นการสร้างรายได้ให้ชุมชนและบริหารจัดการอย่างยั่งยืน
2. สินค้าและบริการของท้องถิ่น ได้รับการเพิ่มมูลค่า เพิ่มมาตรฐานความปลอดภัย และเชื่อมโยงการสร้างรายได้ในกิจการท่องเที่ยว
3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ ในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ โดยการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มพื้นที่การตลาดจำหน่ายสินค้าและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้อย่างเหมาะสม
4. ยกระดับคุณภาพการเกษตรของท้องถิ่น ในการผลิตปฐมภูมิ การแปรรูป การส่งออก และการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการบริหารจัดการและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. ร้อยละของสินค้าและบริการของท้องถิ่นแยกแต่ละประเภทได้รับการเพิ่มมูลค่า และอยู่ในมาตรฐานความปลอดภัย
3. ร้อยละของสินค้าและบริการของท้องถิ่นที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว
4. ร้อยละของประชาชนที่ว่างงานมีอาชีพ มีรายได้
5. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน กลุ่มวิสาหกิจและกลุ่มอาชีพในท้องถิ่นในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการยกระดับคุณภาพชีวิตในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ โดยการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มพื้นที่การตลาดจำหน่ายสินค้า และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้
6. ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการยกระดับคุณภาพการเกษตรของท้องถิ่น ในการผลิตปฐมภูมิ การแปรรูป การส่งออก และการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาและส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกมิติและสอดคล้อง	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกมิติและสอดคล้อง

การท่องเที่ยววิถีชีวิต	ท่องเที่ยววิถีชีวิตที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวทุกมิติและสอดคล้องการ ท่องเที่ยววิถีชีวิตที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
2. พัฒนาและส่งเสริมการเพิ่มมูลค่า เพิ่ม มาตรฐานอาหารปลอดภัย เพิ่มมาตรฐานสินค้า และบริการ	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ พัฒนาและส่งเสริมการเพิ่มมูลค่า เพิ่มมาตรฐาน อาหารปลอดภัย เพิ่มมาตรฐานสินค้าและ บริการ ที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการเพิ่มมูลค่า เพิ่มมาตรฐาน อาหารปลอดภัย เพิ่มมาตรฐานสินค้าและ บริการเพื่อ การท่องเที่ยวของสินค้าและบริการของท้องถิ่น ที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน กลุ่ม วิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ ในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มศักยภาพ ในการผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มพื้นที่ การตลาดจำหน่ายสินค้า และนำเทคโนโลยีที่ ทันสมัยมาใช้	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน กลุ่ม วิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ ในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มศักยภาพ ในการผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มพื้นที่ การตลาดจำหน่ายสินค้า และนำเทคโนโลยีที่ ทันสมัยมาใช้ ที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ ใน การสร้างอาชีพ สร้างรายได้ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ เพิ่ม พื้นที่การตลาดจำหน่ายสินค้า และนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ที่มาจากความ ต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไป ดำเนินการจริง

4. ยกระดับคุณภาพการเกษตรของท้องถิ่น ในการผลิตปฐมภูมิ การแปรรูป การส่งออก และการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการยกระดับคุณภาพการเกษตรของท้องถิ่น ในการผลิตปฐมภูมิ การแปรรูป การส่งออก และการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการยกระดับคุณภาพการเกษตรของท้องถิ่น ในการผลิตปฐมภูมิ การแปรรูป การส่งออก และการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
---	--

หมายเหตุ “การท่องเที่ยววิถีชีวิต” เกิดจากการนำคำว่า “นวัตกรรม” ผสมกับคำว่า “วิถีชีวิต” ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยไม่ใช้การนำสินค้าที่มีความโดดเด่นของชุมชนออกไปวางเสนอขายนอกแหล่งชุมชนอย่างที่เคยมีมา แต่เป็นการนำผู้คนจากข้างนอก เข้าไปสัมผัสวิถีชีวิต เรียนรู้วัฒนธรรมความเป็นอยู่และอาหารการกิน

“การผลิตขั้นแรกหรือขั้นปฐมภูมิ” (primary production) เป็นการผลิตที่ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติโดยตรง วิธีการผลิตง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการผลิตเพียงเล็กน้อย ผลผลิตที่ได้ส่วนใหญ่ไม่สามารถสนองความต้องการได้ทันที ต้องนำไปแปรรูปก่อนจึงจะสนองความต้องการได้

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักปลัดเทศบาล

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(การเกษตรสร้างมูลค่า/สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว)

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว/พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม)

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ

(โครงการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพให้มีคุณภาพเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว/โครงการพัฒนาเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย/โครงการเชียงรายเมือง Sport tourism/โครงการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและเชียงรายเมืองศิลปะ The city of art)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมการสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม(โครงการพัฒนานวัตกรรมการสินค้าการเกษตร หลักที่เป็น GI ของจังหวัดเชียงราย (สับปะรดภูแลและนางแล)/โครงการส่งเสริมและสนับสนุน Smart Farmer และ Young Smart Farmer/โครงการส่งเสริมการใช้นวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร/โครงการเชียงรายเมืองสมุนไพร/โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างเครือข่ายการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพอาหารปลอดภัยจังหวัดเชียงราย)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์รวมผู้ประกอบการส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ และการตลาดเพื่อเพิ่มศักยภาพผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของคนในชุมชน

กลยุทธ์ 2.4 ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและปรับปรุงระบบโครงข่ายการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

พันธกิจ 1. พัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายสาธารณูปการและสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

2. พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3. พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

เป้าประสงค์

1. ก่อสร้าง ปรับปรุงถนนสายหลัก สายรอง เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในการคมนาคมและสัญจร

2. จัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างตามถนน ชุมชน ที่สาธารณะ ลานกีฬา ลานกิจกรรม อย่างเพียงพอ และขยายเขตไฟฟ้าอย่างทั่วถึง เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของท้องถิ่น

3. จัดให้มีระบบกล้องวงจรปิด เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของท้องถิ่น

4. ยกระดับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการช่วยเหลือประชาชน โดยการอบรม การซ้อมแผน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น และการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กลุ่มพลังมวลชน และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. ยกระดับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยการอบรม การซ้อมแผนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น และการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กลุ่มพลังมวลชน และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของจำนวนถนนที่ชำรุด เสียหายได้รับการซ่อมแซม ปรับปรุงตามมาตรฐานที่เหมาะสม
2. ร้อยละของการร้องขอไฟฟ้าส่องสว่าง ไฟฟ้าสาธารณะ ได้รับการปรับปรุงและขยายเขต
3. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อการบริการสาธารณะด้านไฟฟ้าส่องสว่าง และความเพียงพอทั่วถึงของการมีไฟฟ้าใช้
4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการช่วยเหลือประชาชน
5. ร้อยละของผู้ประสบภัยพิบัติได้รับการช่วยเหลือ ฟื้นฟู และเยียวยา
6. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการและการจัดผังเมืองของท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของท้องถิ่น	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการพัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
2. จัดให้มีและปรับปรุงไฟฟ้าส่องสว่างและขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของท้องถิ่น	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีและปรับปรุงไฟฟ้าส่องสว่างและขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการจัดให้มีและปรับปรุงไฟฟ้าส่องสว่างและขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง

3. พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันและแก้ไข ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับพัฒนา และส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ที่ ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไป ดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการพัฒนาและส่งเสริมการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคือความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนที่มาจากความ ต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไป ดำเนินการจริง
4. พัฒนาและส่งเสริมการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยและการช่วยเหลือประชาชน	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับพัฒนา และส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ การช่วยเหลือประชาชนที่ปรากฏในแผนพัฒนา ท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของการพัฒนาและส่งเสริมการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยและการช่วยเหลือ ประชาชนที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผน ชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง

หมายเหตุ “ระบบโครงข่าย” [n.] network [syn.] เครือข่าย, ข่ายงาน, วงจรข่าย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ 1. กองช่าง
2. สำนักปลัดเทศบาล

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(การรักษาความสงบภายในประเทศ/การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความ
มั่นคง/ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคง
ของชาติ/การพัฒนากลไก การบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม/)

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก)

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนและ
บริการโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการเสริมสร้าง ความเป็นพลเมืองเพื่อสร้างจิตสำนึกความรักสถาบันหลักของชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทัพป้องกันส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

กลยุทธ์ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ 4.1 รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ 4.2 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ 4.3 ป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัย อบายมุข สื่อด้านอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหา แรงงานต่างด้าว

2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืนให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. เพิ่มพื้นที่สีเขียว และคุ้มครอง ป้องกัน ปั่นฟู บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
2. ลดมลพิษและป้องกันการเกิดมลพิษที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และปัญหามลพิษในท้องถิ่นลดลง
3. การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบ ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในท้องถิ่นลดลง
4. มีการนำพลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาใช้ลดปัญหามลพิษและลดการใช้ทรัพยากร เพิ่มปริมาณพื้นที่สิ่งแวดล้อมสะอาด
5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผน รักษา ดูแล และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ ป่าชุมชน และพื้นที่สาธารณประโยชน์ที่เสื่อมโทรมได้รับการปรับปรุง บำรุงรักษาเพิ่มเป็นพื้นที่สีเขียวของท้องถิ่น
2. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การนำพลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาใช้ และการจัดการมลพิษในท้องถิ่น
3. จำนวนปัญหาการร้องเรียนที่เกี่ยวกับมลพิษลดลง
4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
5. จำนวนปัญหาการร้องเรียนที่เกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลลดลง
6. ร้อยละของประชาชนคนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครอง ป้องกัน ฟื้นฟู บำรุงรักษา ดูแลทรัพยากรธรรมชาติให้อุดม สมบูรณ์และยั่งยืน	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครอง ป้องกัน ฟื้นฟู บำรุงรักษา ดูแลทรัพยากรธรรมชาติที่ ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไป ดำเนินการจริง 2. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครอง ป้องกัน ฟื้นฟู บำรุงรักษา ดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผน ชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูลที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้ นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูลที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน การลดภาวะโลกร้อน และการลดมลพิษ สิ่งแวดล้อม	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน การลดภาวะโลกร้อน และการลดมลพิษ สิ่งแวดล้อม ที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน การลดภาวะโลกร้อน และการลดมลพิษ สิ่งแวดล้อมที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง

หมายเหตุ “สิ่งแวดล้อมสะอาด” หมายถึง พลังงานไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือ
เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ

**อย่างน้อยที่สุดในทุกขั้นตอน และมีความเสี่ยงต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
เท่าที่จะเป็นไปได้**

โดยการลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. กองสาธารณสุข
2. สำนักปลัดเทศบาล
3. กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว/พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง/ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย/พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล)

ยุทธศาสตร์จังหวัด

**ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และ
ยั่งยืน**

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์และยั่งยืน

กลยุทธ์ 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ 5.2 ส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย และมลภาวะ

กลยุทธ์ 5.3 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน

2.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดีและธรรมาภิบาล

พันธกิจ พัฒนา ปรับปรุง การบริการประชาชน การบริการสาธารณะ การบริหารจัดการองค์กร และการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตามหลักบริหารจัดการที่ดีและหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นการสร้างความปลอดภัย และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. ประชาชน ภาคีเครือข่าย กลุ่มองค์กรชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
2. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริการประชาชนและการบริการสาธารณะ
3. การบริการประชาชนและการบริการสาธารณะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตามระเบียบกฎหมาย
4. บุคลากรในองค์กร มีความรู้เชี่ยวชาญทำงานในหน้าที่ มีประสิทธิภาพ มีการบริหารจัดการที่ดีและมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน ภาคีเครือข่าย กลุ่มองค์กรชุมชนในระดับดี – ดีมาก ต่อระบบและกระบวนการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
2. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในระดับดี – ดีมาก ต่อคุณภาพการรับบริการและการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลนางแล
3. ร้อยละของบุคลากรในองค์กรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ
4. ร้อยละของคะแนนประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (LPA) (Local Performance Assessment : การประเมินผลการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชั้นพื้นฐานประจำปี)
5. ร้อยละของคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: **ITA**)
6. ไม่มีปัญหาทุจริตคอร์รัปชันในเทศบาลตำบลนางแล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคีเครือข่าย กลุ่มองค์กรชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคีเครือข่าย กลุ่มองค์กรชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคีเครือข่าย กลุ่มองค์กรชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
2. พัฒนาและปรับปรุงการบริการประชาชน การจัดการบริการสาธารณะ การจัดหาเครื่องมือ ปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน สื่อประชาสัมพันธ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี	1. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงการบริการประชาชน การจัดการบริการสาธารณะ การจัดหาเครื่องมือ ปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน สื่อประชาสัมพันธ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามหลัก การบริหารจัดการที่ดี ที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2. ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงการบริการประชาชน การจัดการบริการสาธารณะ การจัดหาเครื่องมือ

	ปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน สื่อประชาสัมพันธ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง
3.พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและ การบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รongรับการบริการประชาชนและการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	1.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รongรับการบริการประชาชนและการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่ได้นำไปดำเนินการจริง 2.ร้อยละของโครงการพัฒนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รongรับการบริการประชาชนและการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่มาจากความต้องการของชุมชน (แผนชุมชน) ที่ได้นำไปดำเนินการจริง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. กองช่าง
3. กองคลัง
4. กองการศึกษา
5. กองสาธารณสุข

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐยุทธศาสตร์จังหวัด

(ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส/ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ/ภาครัฐมีความทันสมัย/บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และ เป็นมืออาชีพ/ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ)

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

กลยุทธ์ 6.1 พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

กลยุทธ์ 6.2 พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ 6.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ 6.4 พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

2.3 การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของสภาพแวดล้อม

3.26 – 4.00 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก

2.51 – 3.25 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง

1.76 – 2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1.00 – 1.75 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

จุดแข็ง (Strength)

ที่	จุดแข็ง (Strength)	คะแนน
1	ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงการคมนาคม การค้า การท่องเที่ยว การลงทุน และการศึกษา โดยมีเส้นทางสายหลักพหลโยธิน ผ่านกลางตำบล มุ่งสู่ตัวเมืองจังหวัดเชียงราย มุ่งสู่อำเภอแม่จัน อำเภอเชียงแสน อำเภอแม่สาย และอำเภอดอยหลวงอย่างสะดวก	4.00
2	มีต้นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย เหมาะแก่การพัฒนาให้เป็นอาชีพ สร้างรายได้ พัฒนาการท่องเที่ยวและพัฒนากิจการผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าและบริการ ได้แก่ ประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐาน การประกอบอาชีพที่เป็นอัตลักษณ์ ประเพณี ภาษา ศิลปกรรมวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมี Story ที่น่าสนใจต่อการเรียนรู้	4.00
3	มีการรวมกลุ่มโดยมีโครงสร้างกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหลายกลุ่ม สามารถร่วมมือสู่การพัฒนาได้	3.20
4	ประชากรส่วนใหญ่มีความสามัคคีโดยมีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการสร้างความสามัคคี	3.80
5	มีพื้นที่เหมาะสมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางวัฒนธรรม สปอร์ตและสุขภาพ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.80
6	ตำบลนางแลเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพเพื่อการแข่งขัน และมีการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ด้านการปลูกสับปะรดนางแล ภูแล จึงเป็นเครื่องมือในการส่งเสริม การยกระดับสินค้าการเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้	3.80
7	มีทรัพยากรป่าไม้ ที่เป็นต้นน้ำ อยู่ในเขตป่าสงวน และมีป่าชุมชน จึงทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ	3.50

8	โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีความครอบคลุมทั่วถึง เกือบเต็มพื้นที่	3.30
9	มีการประกาศใช้เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข ตาม พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535 หลายเรื่อง รวมทั้ง มีเทศบัญญัติเรื่องการติดตั้ง บ่อดักไขมัน และเทศบัญญัติเรื่องสาธารณสุขอื่นๆ เพื่อรองรับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม น้ำเน่าเสีย ลดปัญหาที่อาจเกิดในอนาคต	3.50
10	บุคลากรท้องถิ่น และบุคลากรท้องถิ่นส่วนใหญ่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มี ความสามารถและมีการประสานความร่วมมือ และประสานชุมชนได้เป็น อย่างดี	4.00
11	ผู้นำท้องถิ่น (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับเทศบาล	3.80
12	ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ และยึดถือแนวทางบริหารงานตามหลักธรรมาภิ บาลเป็นสำคัญ	3.80
13	เทศบาลตำบลนางแลมีขีดความสามารถในด้านการให้บริการสาธารณะแก่ ประชาชน โดยสามารถบริหารจัดการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความ ต้องการของประชาชนในกรณีเร่งด่วน มากกว่าร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับผล การประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการในห้วง 3 ปี ที่ผ่านมา	3.50
14	เทศบาลตำบลนางแลมีศักยภาพในการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.50
15	ตำบลนางแล มีผู้ทรงคุณวุฒิ ทรัพยากรบุคคล ที่มีความรู้ความสามารถใน ด้านต่างๆ จำนวนมาก ซึ่งสามารถนำทรัพยากรบุคคลเหล่านี้มาช่วยในการ พัฒนาต่างๆ ได้	3.80
รวม		3.68

จุดอ่อน (Weakness)

ที่	จุดอ่อน (Weakness)	คะแนน
1	การรวมกลุ่มองค์กรอาชีพในพื้นที่ ขาดความเข้มแข็ง ขาดการบริหาร จัดการอย่างต่อเนื่อง	3.30
2	มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติพันธุ์และมีประชากรแฝงอาศัยอยู่ และ การโยกย้ายของประชากร ยากต่อการควบคุมดูแล มีผลต่อความร่วมมือใน การพัฒนาท้องถิ่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และ การป้องกันและแก้ไขโรคระบาด	3.50
3	การจัดเก็บข้อมูล จปฐ.และข้อมูลพื้นฐานอื่นๆ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และ ขาดความเที่ยงตรง	3.80

4	ประชาชนในพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน จึงมีผลต่อการพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้	3.50
5	วัยแรงงานขาดคุณวุฒิ ทักษะ ความชำนาญ และฝีมือแรงงานที่ตลาดแรงงานต้องการ จึงไม่สามารถพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้อย่างต่อเนื่องหรือเกิดอาชีพถาวร	3.80
6	ขาดการใช้ประโยชน์จากระบบการวางผังเมืองในการบริหารจัดการพื้นที่	3.30
7	ขาดระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ขาดการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวภายในและประสานการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง และขาดกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วง Green Season และการท่องเที่ยว 3 ฤดู	3.50
8	ขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานที่ตลาดต้องการ	3.80
9	แหล่งน้ำธรรมชาติแห้งในฤดูแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำใช้ บางหมู่บ้านเกิดภาวะขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค และใช้ในการเกษตรกรรมอย่างวิกฤติ	4.00
10	ประชาชนมีปัญหาด้านสุขภาพจากพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การดื่มสุรา สูบบุหรี่ ยาเสพติด ขาดการออกกำลังกาย การบริโภคอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ เพศสัมพันธ์อันก่อให้เกิดโรค AIDS ปัญหาความเครียดและสุขภาพจิต และเป็นพื้นที่เสี่ยง-เสี่ยงสูงในการระบาดของโรคไข้เลือดออก โรคไข้มาลาเรีย และโรคติดต่ออื่นๆ เนื่องจากปัจจัยของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองเพิ่มขึ้น มีการเคลื่อนไหวของประชากร และพฤติกรรมหรือนิสัย	3.30
11	เกิดปัญหาไฟป่าในพื้นที่ป่าสงวนเป็นประจำทุกปี ส่งผลให้เกิดมลพิษและสูญเสียทรัพยากรในการดับไฟป่า	3.80
12	ครัวเรือน ร้านค้า ร้านอาหารบางแห่ง ขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และขาดการติดตั้งบ่อดักไขมันในครัวเรือน ทำให้เกิดมลพิษน้ำเน่าเสีย รวมทั้ง ขาดความต่อเนื่องในการดูแล ตรวจสอบจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง	3.50
13	พื้นที่ป่าไม้บางส่วนถูกลักลอบตัดไม้ทำลายป่า แ้วถาง ทำให้เกิดไฟป่าจากการกระทำของคน	3.20
14	ยังมีพื้นที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด	3.30
15	ผู้เสียภาษีในพื้นที่บางราย ขาดจิตสำนึกในหน้าที่เสียภาษีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	3.50
16	ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง และกิจกรรมขาดการสร้างสรรค์ ไม่ดึงดูดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน	3.50

	รวม	3.53
--	-----	------

โอกาส (Opportunity)

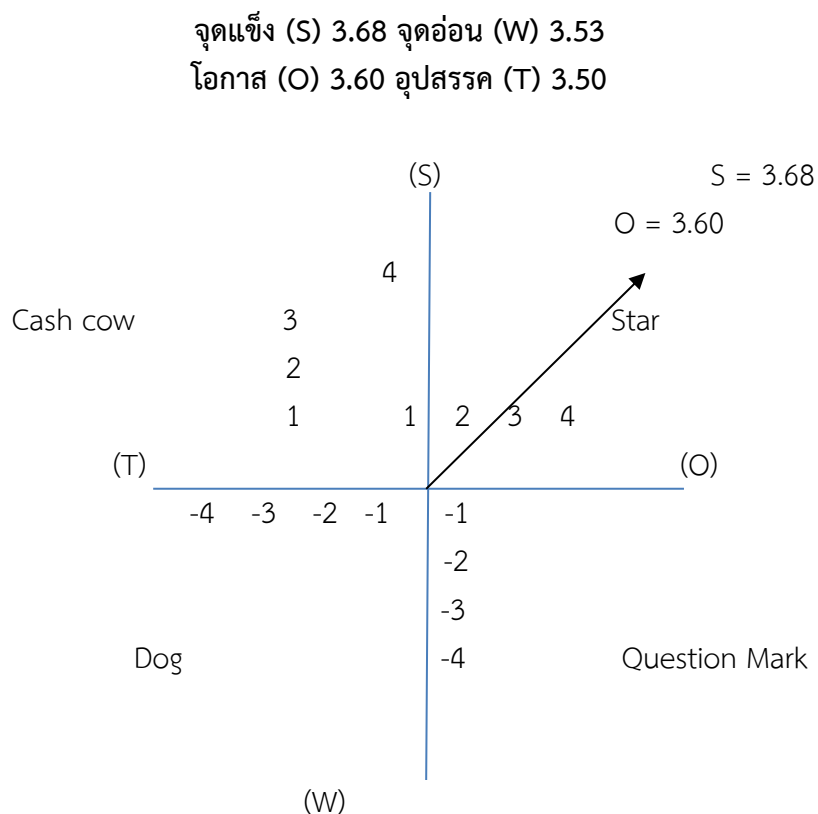
ที่	โอกาส (Opportunity)	คะแนน
1	มีโอกาสในการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้แก่ การศึกษา การค้า การประกอบการรายย่อย และการเก็บรายได้จากภาษีอากร เนื่องจากมีศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงอยู่ในพื้นที่ และเป็น ศูนย์การแพทย์ที่มีเป้าหมายเป็นศูนย์การแพทย์อนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง GMS ภายใน 3 – 5 ปี	3.80
2	การขอรับการสนับสนุนงบประมาณกรณีโครงการเร่งด่วนและโครงการเกิน ศักยภาพ มีหลายช่องทาง ได้แก่ จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับ จังหวัด กรมที่สังกัด และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	3.50
3	พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 (4) กำหนดให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและ สนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตาม แผนการกระจายอำนาจ 6 ด้าน ทำให้เทศบาลมีโอกาสดำเนินการจัดสรรทั้ง งบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจ หน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถ ดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มากขึ้น	3.80
4	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ที่สร้างความตื่นตัว และสร้างแรงขับเคลื่อนกระบวนการเข้ามามี ส่วนร่วมภาคประชาชนและภาคบุคลากรผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่ การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติ โดยกำหนดให้เป็นกลไกในการประเมินผลการ ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นได้กำหนด นโยบายการบริหารบ้านเมืองที่ดีและ ธรรมนูญตำบล จึงเป็นโอกาสให้เทศบาลตำบลนางแล พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ด้านการบริการประชาชนและบริหารงานตามหลักบริหารจัดการที่ดี	3.30
5	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า 8 มุ่งเน้น การย้ายถิ่นฐานของแรงงานกลับสู่ท้องถิ่นต่างจังหวัดจากวิกฤตโควิด19 และกระแสการให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regionalization) จะเป็นทั้งโอกาสและแรงผลักดันในการพัฒนาพื้นที่ทั้ง ในแง่ของการส่งเสริมการค้าการลงทุน การเสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่น และชุมชน เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การยกระดับคุณภาพของ	3.30

	บริการสาธารณะในพื้นที่ และการพัฒนาพื้นที่ให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
6	จังหวัดเชียงรายมีนโยบายหลักในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ จึงเป็นโอกาสที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวจากต้นทุนทางสังคมและทางศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ในรูปแบบความร่วมมือและการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.80
7	ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ช่วยให้การพัฒนาระบบแผนที่ภาคีมีประสิทธิภาพและสามารถจัดเก็บภาคีเพิ่มขึ้น	3.80
8	การเป็นพื้นที่ที่ใกล้กับมหาวิทยาลัย 2 แห่ง จึงทำให้มีโอกาสเป็นพื้นที่ความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.50
	รวม	3.60

อุปสรรค (Threat)

ที่	อุปสรรค (Threat)	คะแนน
1	ตำบลนางแล มีปัญหาเป็นเส้นทางผ่านของการขนส่งยาเสพติดจึงทำให้อาจเกิดการระบาดของยาเสพติด	3.20
2	จากการพัฒนาด้านการค้าการท่องเที่ยวที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น จะทำให้เกิดขยะในครัวเรือน ร้านค้า ร้านอาหาร ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวันทำให้ไม่สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้ทันและหมดไปได้ จึงเกิดปัญหามลพิษจากขยะขึ้น	3.50
3	ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ขาดตลาดรองรับ และขาดการรับประกันทางราคาพืชผลทางการเกษตรจากภาครัฐ ทำให้พืชผลทางการผลิตไม่สามารถระบายได้ เน่าเสีย เกษตรกรขาดทุน	3.50
4	การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลความต่อเนื่อง รวมทั้งขาดการสนับสนุนงบประมาณในโครงการเกินศักยภาพของเทศบาลตำบลนางแล ผลจากทางการเมือง	3.50
5	การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่เข้าสู่จังหวัดเชียงราย ทำให้เกิดคนว่างงาน ขาดรายได้ คนยากจนเพิ่มขึ้น	4.00
6	ปัญหาสภาวะโลกร้อน ส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย ดินถล่ม ภัยหนาว เป็นต้น และทำให้เกิดโรคระบาดตามมาหลายโรค รวมทั้งโรคไม่ระบาดที่มีผลต่อภาวะอากาศร้อน ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดสภาวะที่ไม่ดี	3.30
7	ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาการว่างงาน ทำให้ประชาชนมีภาวะการป่วยทั้งกายและจิตใจเพิ่มขึ้น	3.50
	รวม	3.50

ตำแหน่งของการพัฒนาตำบลนางแล

จากการวิเคราะห์และให้น้ำหนักปัจจัยต่างๆ พบว่าในภาพรวม ค่าเฉลี่ยของจุดแข็ง เท่ากับ 3.68 จุดอ่อน เท่ากับ 3.53 โอกาส เท่ากับ 3.60 และอุปสรรค เท่ากับ 3.50 จึงนำค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัจจัยภายใน และภายนอกมาหาจุดตัดกัน พบว่า จุดแข็งและโอกาสมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์ จึงมีสถานการณ์ อยู่ที่ Star คือ การใช้ประโยชน์ จากจุดแข็งของหน่วยงาน ให้เป็นประโยชน์ ทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของตำบลนางแลอยู่ในระดับที่เรียกว่ายุทธศาสตร์เชิงรุกโดยแนวโน้มทิศทางจะมุ่งพัฒนาเสริมจุดแข็งของตำบลนางแลให้โดดเด่นบรรลุตามวิสัยทัศน์ต่อไป

ส่วนที่ 3

ข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เทศบาลตำบลนางแล

3.1 ข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

การรายงานข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแบ่งการรายงานออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มการเผาไหม้อยู่กับที่ (Stationary Energy) กลุ่มขนส่ง (Transportation) กลุ่มการจัดการของเสีย (Waste) และ กลุ่มการเกษตร ป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Agriculture, Forestry and Other Land Use: AFOLU) โดยเลือกใช้ข้อมูลกิจกรรมปี พ.ศ. 2567 เป็นปีฐานในการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเนื่องจากเป็นปีล่าสุดที่มีข้อมูลครบถ้วนและเป็นปีที่มีกิจกรรมอย่างปกติของเทศบาล ซึ่งข้อมูลกิจกรรมจะถูกนำไปใช้คำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมนั้นๆ โดยมีรายละเอียดข้อมูลกิจกรรมดังนี้

3.1.1 กลุ่มการเผาไหม้อยู่กับที่ (Stationary Energy)

ข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เก็บข้อมูลและรายงานในกลุ่มการเผาไหม้อยู่กับที่ (Stationary Energy) ของเทศบาลตำบลนางแล แบ่งออกเป็นส่วนการใช้พลังงานเชื้อเพลิงในการเผาไหม้อยู่กับที่และการใช้พลังงานไฟฟ้าจากสายส่งของเทศบาลตำบลนางแล ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2565 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงและไฟฟ้าในที่พักอาศัย

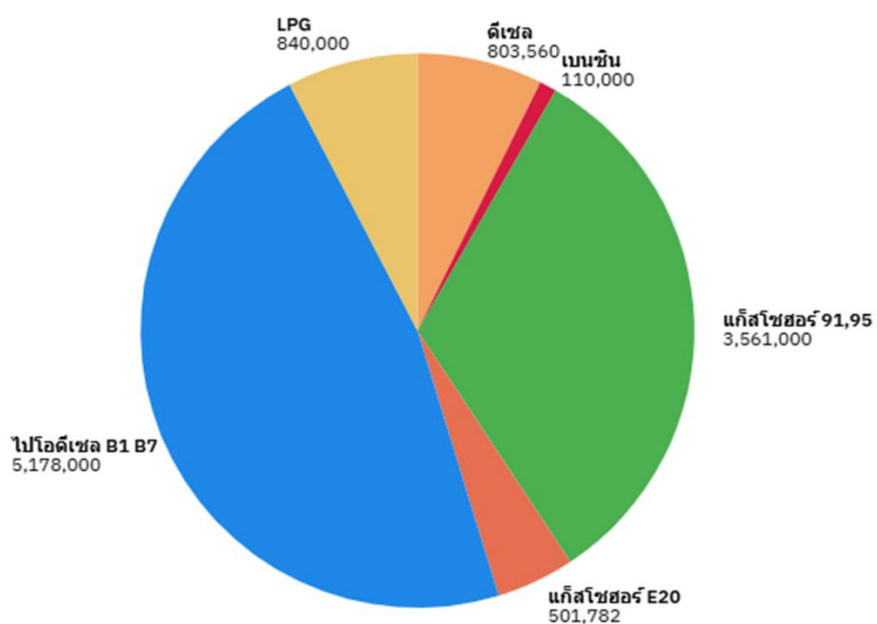
ปี	ปริมาณการใช้เชื้อเพลิง (กก/ปี)	ไฟฟ้า (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ปี)
	LPG	
2567	517,500	81,520,251

3.1.2 กลุ่มขนส่ง (Transportation)

ข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เก็บข้อมูลและรายงานในกลุ่มการขนส่ง (Transportation) ของเทศบาลตำบลนางแล สามารถจำแนกชนิดของเชื้อเพลิงที่ใช้งานและแบ่งออกเป็น 1 กลุ่มหลัก ได้แก่ การขนส่งทางถนน ดังที่แสดงในตารางที่ โดยที่การใช้เชื้อเพลิงของการขนส่งทางอากาศยังไม่ได้รวมในการรายงานครั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูล และในส่วนของ การขนส่งประเภทอื่น เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางรางและทางน้ำนั้นไม่อยู่ภายในเขตของเทศบาล

ตารางที่ 2 ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงในการขนส่งทางถนน

ปี	ปริมาณการใช้เชื้อเพลิง (ลิตร/ปี)					
	ดีเซล	เบนซิน	แก๊สโซฮอล์ 91,95	แก๊สโซฮอล์ E20	ไบโอดีเซล	LPG
2565	803,560	110,000	3,561,000	7,501,782.48	5,178,000	840,000

รูปที่ 2 ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงในการขนส่งทางถนน

3.1.3 กลุ่มการจัดการของเสีย (Waste)

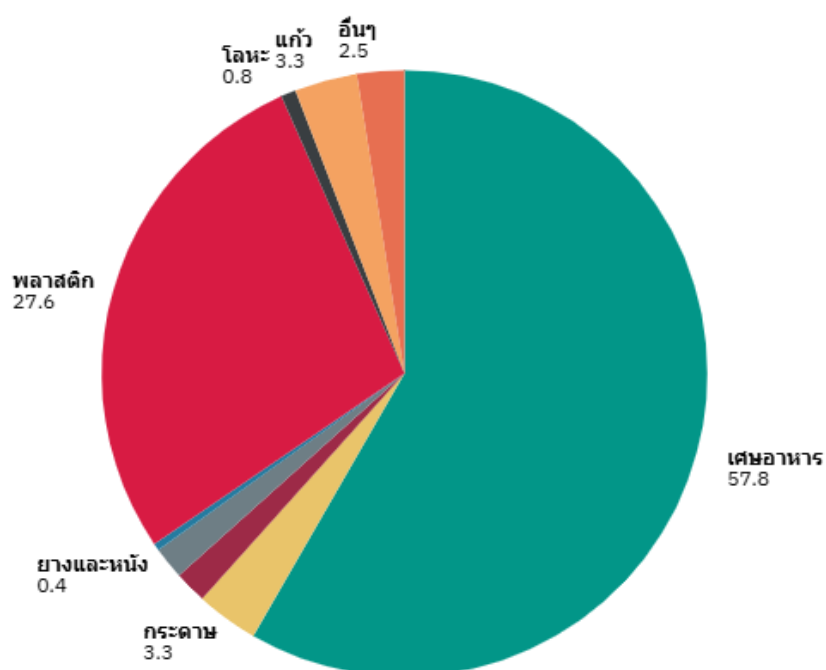
ข้อมูลกิจกรรมที่เก็บข้อมูลและรายงานในกลุ่มการจัดการของเสีย (Waste) ของเทศบาลตำบลนางแล มีการจัดการขยะมูลฝอยด้วยวิธีการเทกอง (Open dump) ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเป็นหลัก

ตารางที่ 3 ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดโดยวิธีการฝังกลบ

ผู้รับดำเนินการกำจัด	เทศบาล
ที่ตั้งของสถานที่กำจัดขยะ	ในเขตเทศบาล
แหล่งที่มาของขยะ	เขตเทศบาล
วิธีการกำจัด	Open dump ฝังกลบ และเตาเผาประสิทธิภาพสูง
ปี	ปริมาณขยะ (ตัน/ปี)
2567	2,300

ตารางที่ 4 สัดส่วนขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนางแล

ปี	ร้อยละ										
	เศษอาหาร	เศษไม้	กระดาษ	ไม้	เศษผ้า	ผ้าอ้อม	ยางและหนัง	พลาสติก	โลหะ	แก้ว	อื่นๆ
2567	57.8	0	3.3	0	1.7	1.7	0.4	27.6	0.8	3.3	2.5

รูปที่ 3 สัดส่วนขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนางแล

3.1.4 กลุ่มการเกษตร ป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Agriculture, Forestry and Other Land Use: AFOLU)

ข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เก็บข้อมูลและรายงานในกลุ่มการเกษตร ป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Agriculture, Forestry and Other Land Use: AFOLU) ของเทศบาลตำบลนางแลโดยในรายงานฉบับนี้ได้รายงานเฉพาะกิจกรรมการเลี้ยงปศุสัตว์ในเขตพื้นที่ เนื่องจากมีข้อจำกัดของข้อมูลในกิจกรรมอื่นๆ โดยมีข้อมูลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเลี้ยงปศุสัตว์ในเขตเทศบาล

ประเภทปศุสัตว์	จำนวน ตัว/ต่อปี
โคเนื้อ	220
กระบือ	125
สุกร	48
ไก่	1120
เป็ด	957

3.2 ผลการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

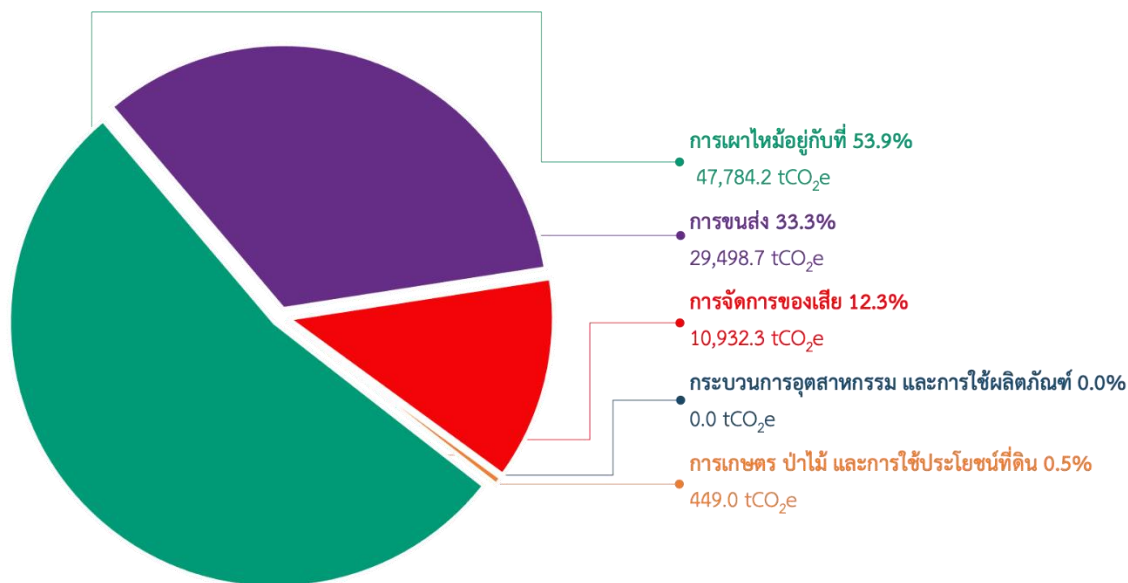
การประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล ได้กำหนดขอบเขตการประเมินการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขตทางภูมิศาสตร์ โดยเลือกใช้ปี พ.ศ. 2566 เป็นปีฐานในการจัดทำรายงาน ข้อมูลก๊าซเรือนกระจกเนื่องจากเป็นปีล่าสุดที่มีข้อมูลครบถ้วนและเป็นปีที่มีกิจกรรมอย่างปกติของเทศบาล รายละเอียดขอบเขตการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแสดงรายละเอียดดังตารางที่ การรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมภายในขอบเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลนางแล จะครอบคลุมแหล่งกำเนิดการปล่อยที่ถูกคัดเลือกจาก ขอบเขต 1 และขอบเขต 2 โดยสามารถรายงานได้เป็นสองระดับ ได้แก่ ระดับ BASIC และ ระดับ BASIC+ ซึ่งมีระดับความสมบูรณ์แตกต่างกัน

จากการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลนางแลที่ครอบคลุมแหล่งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วไปที่เกิดขึ้นในเมืองส่วนใหญ่ ได้แก่ กลุ่มเผาไหม้อยู่กับที่ การขนส่งภายในเขตพื้นที่เมือง และขยะที่เกิดขึ้นภายในเขตพื้นที่เมือง ทั้งนี้ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านข้อมูล จึงมีการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคการเกษตร ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (AFOLU) เบื้องต้นแต่ยังไม่ครอบคลุมทั้ง sector และยังไม่มีการรายงานผลในส่วนของภาคกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ (IPPU) โดยสรุปเทศบาลนางแลมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด เห็นได้ว่าเทศบาลนางแลมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด 88,664.2 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (Ton of carbon dioxide equivalent, tCO₂e) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุดมาจากกลุ่มการเผาไหม้อยู่กับที่ 47,784.2 tCO₂e หรือคิดเป็นร้อยละ 53.9 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด รองลงมาเป็นกลุ่มขนส่ง 29,498.7 tCO₂e (ร้อยละ 33.3) การจัดการของเสีย 10,932.3

tCO₂e (ร้อยละ 12.3) และกลุ่มการเกษตร ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (AFOLU) 449.0 tCO₂e (ร้อยละ 0.5) ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4

ตารางที่ 6 สรุปผลรวมการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล

สรุปผลรวมการรายงาน การปล่อยก๊าซเรือน กระจก	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า)					
		ขอบเขตที่ 1	ขอบเขต ที่2	ขอบเขต ที่3	BASIC	BASIC+
I.กลุ่มเผาไหม้อยู่กับที่	เผาไหม้เชื้อเพลิง ทั้งหมด	1,611.1	46,173.1	-	47,784.2	47,784.2
	เผาไหม้เพื่อผลิต ไฟฟ้า	-				
II. กลุ่มขนส่ง	ทั้งหมดของกลุ่ม	29,498.7	-	-	29,498.7	29,498.7
III. กลุ่มการจัดการของเสีย	ของเสียที่เกิดขึ้นใน เมือง	10,932.3		-	10,932.3	10,932.3
	ของเสียจากเมือง อื่น	-				
IV. กลุ่มกระบวนการ อุตสาหกรรมและการใช้ ผลิตภัณฑ์	กระบวนการผลิต	-				-
	การใช้ผลิตภัณฑ์	-				
V.กลุ่มการเกษตร ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน	ทั้งหมดของกลุ่ม	449.0				449.0
รวม		39,306.9	46,173.1	-	88,215.2	88,664.2

รูปที่ 4 สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระดับเมืองของเทศบาลนากลาง

โดยหากพิจารณาข้อมูลจากตารางที่ ซึ่งแสดงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรายกลุ่มกิจกรรมมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ดังนี้

- ภาคพลังงาน (Stationary Energy) เป็นภาคที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุดมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเท่ากับ 47,784.2 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 53.9 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดของเทศบาลตำบลนากลาง โดยแบ่งออกเป็นปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นสัดส่วนหลัก และการใช้เชื้อเพลิงในการเผาไหม้อยู่กับที่ จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2565 การใช้พลังงานไฟฟ้าในเขตเทศบาลตำบลนากลาง พบว่า การใช้พลังงานไฟฟ้าในกลุ่มหลักมาจากกลุ่มการใช้พลังงานในบ้านพักที่อยู่อาศัย หอพัก อาคารพาณิชย์ ธุรกิจการค้า และหน่วยงานต่าง ๆ เป็นกลุ่มการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญในเขตเทศบาล อย่างไรก็ตามการใช้เชื้อเพลิงในการเผาไหม้อยู่กับที่ มีสัดส่วนการปล่อยในปริมาณต่ำหากเปรียบเทียบกับการใช้พลังงานไฟฟ้า โดยเชื้อเพลิงหลักที่มีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงในกลุ่ม ได้แก่ การใช้ก๊าซหุงต้มในครัวเรือน

- ภาคขนส่ง (Transportation) เป็นภาคที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นลำดับที่ 2 เท่ากับ 29,498.7 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า หรือคิดเป็นร้อยละ 33.3 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด ของเทศบาลตำบลนากลาง จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2567 การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกลุ่มขนส่งในเขตเทศบาลตำบลนากลาง มาจากการใช้เชื้อเพลิงในการขนส่งทางถนน (On-road) ทั้งหมด โดยที่ไม่มีการขนส่งระบบราง ทางน้ำและทางอากาศในขอบเขตของเทศบาล พบว่า การใช้เชื้อเพลิงชนิดแก๊สโซฮอล และดีเซล เป็นเชื้อเพลิงหลักที่ใช้ในกลุ่มขนส่ง ซึ่งแสดงถึงกลุ่มผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นกลุ่มหลัก

- ภาคการจัดการของเสีย (Waste) มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นลำดับที่ 3 เท่ากับ 10,932.3 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าหรือคิดเป็นร้อยละ 12.3 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน

กระจกทั้งหมด ของเทศบาลตำบลนางแล โดยการจัดการขยะชุมชนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลนางแลจะถูกนำไปจัดการภายในเขตเทศบาลทั้งหมด

- ภาคเกษตรป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (AFOLU) มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นลำดับที่ 4 เท่ากับ 499.0 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า หรือคิดเป็นร้อยละ 0.5 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด ของเทศบาลตำบลนางแล ทั้งนี้ยังไม่มีมีการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน

3.3 การคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล จ.เชียงราย

การคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะพิจารณาเฉพาะกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมพื้นฐานของเทศบาลและความพร้อมของข้อมูล โดยพิจารณาจากกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 2 กลุ่ม ประกอบด้วยการใช้พลังงาน (รวมภาคขนส่ง) และการจัดการขยะ การคาดการณ์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติจะตั้งสมมติฐานเสมือนว่าเทศบาลยังคงมีการดำเนินกิจกรรมเหมือนในปัจจุบันไม่มีการเปลี่ยนแปลง วิธีการคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในส่วนนี้ได้อ้างอิงค่าสมมติฐานอัตราการเติบโตของข้อมูลกิจกรรมในแต่ละภาคส่วนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การประเมินอัตราการเติบโตจากการใช้เชื้อเพลิงแยกตามชนิดโดยพิจารณาจากข้อมูลสถิติย้อนหลังและคาดการณ์ข้อมูลกิจกรรมในอนาคต ได้แก่ จำนวนประชากร และรายได้ประชากร ผลการคาดการณ์ปริมาณการใช้พลังงานของเทศบาลนางแลปี พ.ศ. 2566-2571 ดังแสดงในตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่าเทศบาลนางแลมีแนวโน้มการใช้พลังงานมากขึ้นในอนาคต โดยปริมาณการใช้พลังงานของนางแลในปี พ.ศ. 2571 มีปริมาณการใช้พลังงานของทั้งเทศบาลรวมประมาณ 23.7 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) ในส่วนของการประเมินอัตราการเกิดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนางแลระหว่างปี พ.ศ. 2566-2570 ได้ทำการคาดการณ์จากความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณขยะมูลฝอย และจำนวนประชากร ในพื้นที่ศึกษา โดยผลการคาดการณ์ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในอนาคตดังแสดงในตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าปริมาณการเกิดขยะของเทศบาลนางแลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปริมาณขยะของเทศบาลตำบลนางแลในปี พ.ศ. 2571 มีปริมาณการขยะของทั้งเทศบาลรวมประมาณ 15,672.7 ตัน

ตารางที่ 7 ผลการคาดการณ์ปริมาณการใช้พลังงานของเทศบาลนางแล พ.ศ. 2566-2571

ปี	รายได้ระดับตำบล (บาท/ปี)	การพยากรณ์การใช้พลังงาน (ktoe)
2567	130,284,981.96	20.814
2568	262,080,598.28	21.473
2569	402,025,708.17	22.173
2570	547,827,433.09	22.902
2571	706,994,770.55	23.698

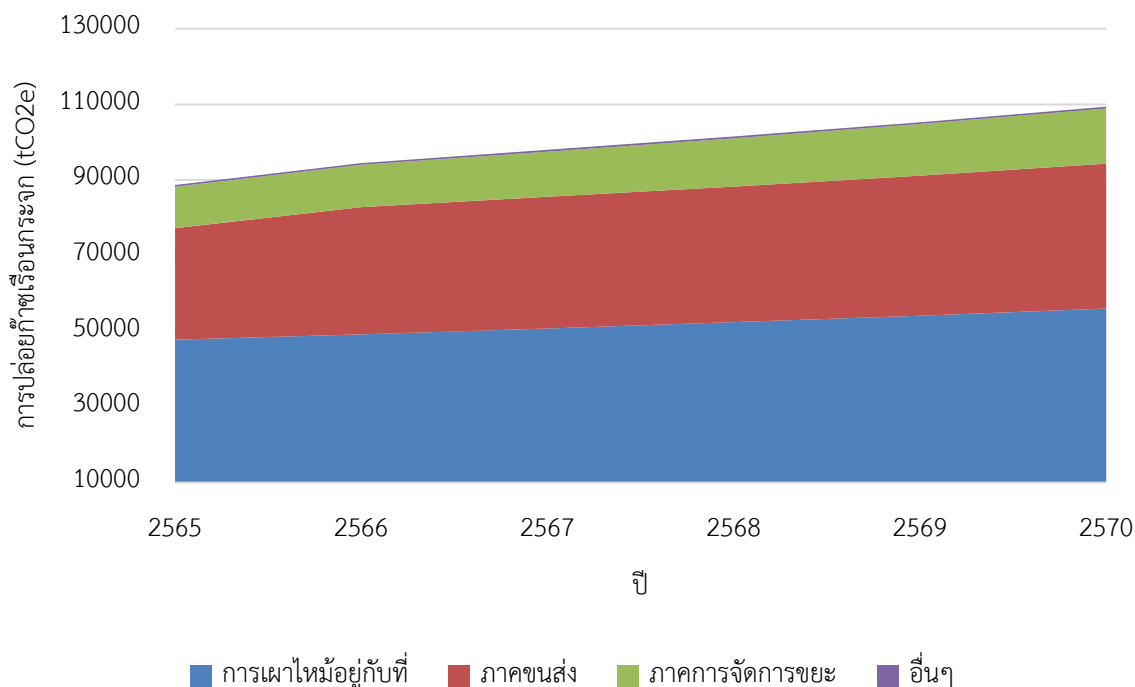
ตารางที่ 8 ผลการคาดการณ์ปริมาณขยะของเทศบาลนางแล พ.ศ. 2566-2571

ปี	การพยากรณ์จำนวนประชากร (คน)	การพยากรณ์ปริมาณการ เกิดขยะ (ตัน/ปี)
2567	47,984.4	11,983.4
2568	49,574.9	12,821.9
2569	51,267.0	13,713.9
2570	53,066.4	14,662.6
2571	54,982.4	15,672.7

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลนางแลในปี พ.ศ. 2565 – 2570 ตารางที่ 8 และรูปที่ 5 แสดงให้เห็นว่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะเพิ่มขึ้นจาก 88,684.2 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี พ.ศ. 2565 เป็น 109,318.9 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี พ.ศ. 2571 หากพิจารณาการคาดการณ์อัตราการเปลี่ยนแปลงของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในตารางที่ 9 พบว่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมของเทศบาลตำบลนางแลจะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น เท่ากับร้อยละ 3.67 ต่อปี จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าปริมาณของการใช้พลังงานและปริมาณของเสียของเทศบาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยอาจส่งผลมาจาก การเพิ่มขึ้นของประชากรการเติบโตทางเศรษฐกิจและรายได้ของประชากรของเทศบาลตำบลนางแล

ตารางที่ 9 คำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแลในปี พ.ศ. 2567 – 2571

กลุ่มกิจกรรม	การคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล (tCO ₂ e)					
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2571
กลุ่มการใช้พลังงาน	47,784.2	49,203.3	50,761.1	52,415.2	54,138.5	56,019.8
ภาคขนส่ง	29,498.7	33,645.1	34,798.3	35,841.3	37,019.7	38,306.2
ภาคการจัดการของเสีย	10,932.3	11,168.5	11,950.0	12,781.4	13,665.6	14,607.0
อื่นๆ	449.0	449.0	449.0	449.0	449.0	449.0
รวม	88,664.2	94,465.9	97,958.4	101,486.9	105,272.8	109,318.9

รูปที่ 5 คาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล
ในปี พ.ศ. 2565 – 2570

3.4 การวิเคราะห์ศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกของเทศบาลตำบลนางแล จ.เชียงราย

เทศบาลตำบลนางแล เป็นเทศบาลขนาดใหญ่ที่ประสบปัญหาการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ประชากรแฝงที่เป็นนักศึกษา คนทำงาน และนักท่องเที่ยว และมีแนวโน้มที่จะมีการขยายตัวของเมืองอย่างต่อเนื่องในอนาคต ส่งผลกระทบต่อการจัดการขยะมูลฝอย การจัดการสุขาภิบาล และการจัดการพลังงานในอนาคต

จากการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเรียนรู้แนวทางในการพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำของเทศบาลตำบลนางแล มีการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการหรือเทคโนโลยีที่จะเข้ามาช่วยลดก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและภาคของเสียของ โดยใช้หลักเกณฑ์การตัดสินใจหลายด้าน (Multi-criteria analysis) พิจารณาเรื่องความพร้อม (Readiness) และผลกระทบ (Impact) ผลของการจัดลำดับความสำคัญแสดงให้เห็นว่าทางเทศบาลได้ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีพลังงานทดแทน เช่น การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรผลิตเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า และพลังงานแสงอาทิตย์ นอกจากนั้นยังให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีประสิทธิภาพพลังงาน เช่น การส่งเสริมการใช้หลอดไฟ LED และการส่งเสริมการใช้รถโดยสารสาธารณะเป็นรถยนต์ไฟฟ้า (Electric vehicle) นอกจากนั้น เทศบาลยังมองถึงมาตรการในภาคของเสีย เช่น การจัดการขยะต้นทาง เพื่อลดปริมาณขยะ และการกำจัดขยะโดยการฝังกลบในระบบปิด

ในการประเมินศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกในแต่ละมาตรการมีสมมติฐาน ดังนี้

3.2.2.1 ภาคพลังงาน

○ **การใช้หลอดไฟ LED:** ปัจจุบันชุมชนในเทศบาลตำบลนางแลมีการใช้หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์เป็นส่วนใหญ่ เมื่อสมมติให้ ปี พ.ศ. 2571 ภาคครัวเรือน ร้านค้า และหอพัก มีการเปลี่ยนเป็นหลอดไฟประสิทธิภาพสูง LED ร้อยละ 100 ของจำนวนหลอดที่ใช้อยู่เดิม ด้วยจำนวนชั่วโมงเปิดไฟต่อปีเท่าเดิม

○ **การใช้รถยนต์ไฟฟ้า:** สมมติให้ ในปี พ.ศ. 2571 ในพื้นที่ตำบลนางแลมีการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทางมาใช้รถโดยสารพลังงานไฟฟ้า สำหรับรถจักรยานยนต์ รถกระบะ และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน เท่ากับร้อยละ 10 และมีการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทางมาใช้รถโดยสารไฟฟ้าภายในปี พ.ศ. 2570

○ **การผลิตพลังงานทดแทนจากวัสดุเหลือจากการเกษตร:** ชุมชนในเทศบาลตำบลนางแลมีการปลูกสับปะรด 3,400 ไร่ คิดเป็นผลผลิตต่อไร่ 8,262,000 กิโลกรัมต่อปี ซึ่งเปลือกสับปะรด และส่วนที่เหลือจากการตัดแต่งมีน้ำหนักประมาณ 28.40% ของหัวสับปะรด ดังนั้น จะมีเปลือกสับปะรดจากพื้นที่เพาะปลูกในเทศบาลตำบลนางแล 2,346,408 กิโลกรัมต่อปี สมมติให้สามารถเก็บรวบรวมเปลือกสับปะรดได้ร้อยละ 5 ของเปลือกสับปะรดจากพื้นที่เพาะปลูกในชุมชน อัตราการผลิตก๊าซชีวภาพจากเปลือกสับปะรด 61.24 ลบ.ม. ก๊าซชีวภาพ/ตันสด และก๊าซชีวภาพ 1 ลบ.ม. สามารถทดแทนพลังงานไฟฟ้าได้ 1.4 หน่วย

○ **ระบบผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคา (Solar rooftop):** ปัจจุบันชุมชนในเทศบาลตำบลนางแลมีจำนวนทั้งหมด 14,863 ครัวเรือน มีการใช้พลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยปีละ 2,896.14 หน่วยต่อหลังคาเรือน สมมติให้การผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคาดคิดเป็น 12.2% ของปริมาณการใช้ไฟฟ้า ภายในปี พ.ศ. 2571 โดยการเชื่อมต่อระบบไฟฟ้าโซลาร์เซลล์เข้ากับระบบไฟฟ้าที่ใช้ภายในบ้าน ทั้งนี้เพื่อต้องการลดการใช้พลังงานไฟฟ้าจากสายส่งในช่วงเวลากลางวัน ตารางที่ 10 แสดงศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการต่างๆ ของภาคพลังงาน

3.2.2.2 ภาคการจัดการขยะ

○ การจัดการขยะที่ต้นทาง

ปัจจุบันเทศบาลนางแลมีปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในปี 2567 จำนวน 2,300 ตัน/ปี โดยพบว่าองค์ประกอบขยะที่เกิดขึ้นนี้ ประกอบไปด้วยขยะที่มีศักยภาพสามารถนำกลับมารีไซเคิลได้ประมาณ 575 ตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 25 หากเทศบาลตำบลนางแลมีการดำเนินมาตรการคัดแยกขยะ recycle จากต้นทางได้ ประมาณร้อยละ 15 ของขยะ recycle ทั้งหมด จะสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ประมาณ 204.7 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

○ คัดแยกขยะเศษอาหารหมักทำปุ๋ย

ปัจจุบันเทศบาลนางแลมีปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในปี 2567 จำนวน 2,300ตัน/ปี โดยพบว่าองค์ประกอบขยะที่เกิดขึ้นนี้ ประกอบไปด้วยขยะเศษอาหารถึงร้อยละ 67.8 หรือคิดเป็นประมาณ 6,491 ตัน ซึ่งมีศักยภาพสามารถคัดแยกและนำไปหมักทำปุ๋ย หากเทศบาลตำบลนางแลมี

การดำเนินมาตรการคัดแยกและรวบรวมขยะเศษอาหารจากต้นทางได้ ประมาณร้อยละ 15 ของขยะเศษอาหารทั้งหมด หรือประมาณ 345 ตัน จะสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ประมาณ 1,278.9 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

ตารางที่ 11 แสดงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปีปัจจุบัน และในอนาคตในกรณี BAU และกรณีที่มีการดำเนินงานตามมาตรการลดก๊าซเรือนกระจก (Low carbon) เห็นได้ว่าในอนาคตหากไม่มีการดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกจะมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดประมาณ 109,382 tCO₂e และหากมีการดำเนินการได้ตามเป้าหมายจะลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งหมดจะมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 100,500 tCO₂e หรือลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งหมด 8,882 tCO₂e

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการในภาคพลังงานและภาคของเสีย

ลำดับที่	เทคโนโลยีมาตรการ/	พลังงานที่ลดลงได้			พลังงานที่ใช้เพิ่ม			ปริมาณ CO ₂ ที่ลดได้
		ประเภท เชื้อเพลิง	หน่วยต่อปี	toe/yr	ประเภท เชื้อเพลิง	หน่วยต่อปี	toe/yr	(ton CO _{2eq})
1	มาตรการเปลี่ยนหลอดไฟ ประสิทธิภาพสูง)LED)	ไฟฟ้า (kwh)	3,700,487.58	315.32	-	-	-	2,154.05
2	รถโดยสารพลังงานไฟฟ้า (Bus EV)	น้ำมันเชื้อเพลิง (liter)	2,073,167.61	2,537.27	ไฟฟ้า (kwh)	4,704,960.00	400.91	1,900.16
3	การผลิตไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ เปลือกสับปะรด	ไฟฟ้า (kwh)	10,058.58	0.86	-	-	-	5.86
4	ระบบผลิตไฟฟ้าพลังงาน แสงอาทิตย์บนหลังคา)Solar rooftop)	ไฟฟ้า (kwh)	5,352,334.79	456.07	-	-	-	3,115.59
5	การคัดแยกขยะรีไซเคิลจาก ต้นทาง							204.7
6	การคัดแยกขยะอินทรีย์เพื่อ ทำปุ๋ย							1,278.9
รวม		-	-	3,354.35	-	-	400.91	8,659.3

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีต่างๆ

สาขา	ปี 2567	ปี 2571	
	ปีฐาน	กรณี BAU	กรณี Low Carbon
กลุ่มการใช้พลังงาน	47,784	56,020	50,522
ภาคขนส่ง	29,499	38,306	36,406
ภาคการจัดการของเสีย	10,932	14,607	13,123
อื่นๆ	449	449	449
รวม	88,664	109,382	100,500

จากการวิเคราะห์มาตรการ และแนวทางในการลดก๊าซเรือนกระจกระดับเทศบาลในที่กำหนดมาตรการต่าง ๆ จำแนกตามสาขา ซึ่งแบ่งมาตรการออกเป็น 3 ระยะเวลาในการนำมาตรการไปปฏิบัติได้แก่ มาตรการระยะสั้น มาตรการระยะกลาง และมาตรการระยะยาว ทั้งนี้การแบ่งมาตรการตามระยะเวลาในการดำเนินการนั้น จะช่วยให้เทศบาลตำบลนางแล สามารถมองภาพรวมในระยะยาวเพื่อวางแผนงบประมาณได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สำหรับ มาตรการที่นำเสนอ พบว่า มาตรการส่วนใหญ่เป็นมาตรการระยะสั้น ซึ่งเทศบาลตำบลนางแล สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองโดยใช้งบประมาณของเทศบาลตำบลนางแล และของจังหวัดโดยตรง เช่น มาตรการการสนับสนุนการปรับเปลี่ยน หลอด LED มาตรการการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างทางสาธารณะ แบบประหยัดพลังงาน มาตรการส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคีเครือข่ายเพื่อดำเนินมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน มาตรการการรณรงค์การลดขยะอินทรีย์โดยการหมักในครัวเรือน เป็นต้น สำหรับมาตรการระยะสั้นที่นำเสนอ นั้นครอบคลุมเกือบทุกกิจกรรมในสาขาต่าง ๆ (สาขาการใช้พลังงาน สาขาการจัดการของเสีย และสาขาการขนส่ง) จากแหล่งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญในเขตเทศบาลตำบลนางแล ซึ่งสอดคล้องกับผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปีฐาน และเมื่อพิจารณาผลการคาดการณ์ลดก๊าซเรือนกระจกในมาตรการต่าง ๆ พบว่า ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง ส่วนใหญ่มาจากมาตรการในสาขาการขนส่ง มาตรการการส่งเสริมการใช้ไบโอดีเซลสำหรับยานพาหนะ มาตรการการส่งเสริมการใช้แก๊สโซฮอล์สำหรับยานพาหนะ เป็นมาตรการที่เทศบาลตำบลนางแล สามารถดำเนินการได้ทันทีอย่างมีประสิทธิภาพ และ ส่งผลให้สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ในปริมาณที่สูง ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญต่อการปฏิบัติตามมาตรการ คือความร่วมมือและสมัครใจของประชาชน และภาคเอกชน โดยเทศบาลตำบลนางแล ควรให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนเข้ามามี ส่วนร่วมในการกำหนดแผนปฏิบัติการของมาตรการดังกล่าว ส่วนการปฏิบัติตามมาตรการนั้น เทศบาลตำบลนางแล ต้องวางแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลและจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีบางมาตรการต้องได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากภาครัฐในระดับกระทรวง

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

เพื่อให้สอดคล้องตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของ ภาครัฐ เช่น มาตรการการส่งเสริมการใช้รถไฟฟ้าส่วนบุคคล โดยเทศบาลตำบลนางแล สามารถร่วมมือกับภาคเอกชน ในการจัดพื้นที่ให้บริการสำหรับ ชาร์จแบตเตอรี่ รวมถึงจัดพื้นที่ให้บริการ ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลนางแลเอง มาตรการการใช้รถขนส่งมวลชนสาธารณะพลังงานไฟฟ้า ทางเทศบาลตำบลนางแล สามารถร่วมมือ กับบริษัทขนส่งเอกชนที่ดำเนินการอยู่ในพื้นที่ โดยพิจารณาสิทธิพิเศษต่าง ๆ ให้กับบริษัทที่ สามารถ ดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวได้เป็นต้น

ระยะสั้น	ระยะกลาง	ระยะยาว
การสนับสนุนการปรับเปลี่ยนหลอด LED	มาตรการส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคีเครือข่าย เพื่อดำเนินมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน	ส่งเสริมการใช้รถไฟฟ้าส่วนบุคคล (EV car)
การปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างทางสาธารณะแบบประหยัดพลังงาน	การส่งเสริมการเดินเท้าและจักรยานในเทศบาล	การใช้รถขนส่งมวลชนสาธารณะพลังงานไฟฟ้า (ทุกชนิด)
โครงการผลิตไบโอดีเซล		
โครงการไฟสาธารณะพลังงานแสงอาทิตย์		
การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อใช้เอง		
การจัดตั้งศูนย์คัดแยกขยะมูลฝอยและผลิตสารปรับปรุงดิน		
การรณรงค์การลดขยะอินทรีย์โดยการหมักในครัวเรือน		
การรณรงค์การคัดแยกขยะโดยหลัก 3R		
การสนับสนุน/สร้างแรงจูงใจในการใช้ไบโอดีเซลสำหรับยานพาหนะ		
การสนับสนุน/สร้างแรงจูงใจในการใช้แก๊สโซฮอล์สำหรับยานพาหนะ		
การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่เขตเทศบาล		

ส่วนที่ 4

แนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) เทศบาลตำบลนางแล เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น (2566 – 2571)

วิสัยทัศน์ (Vision) “เทศบาลตำบลนางแล มุ่งสู่เมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจพอเพียง และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดการคาร์บอนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

1. จัดทำและบริหารจัดการฐานข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของเทศบาล
2. ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและอนุรักษ์พลังงานในทุกภาคส่วน
3. พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมการจัดการของเสียและการเกษตรแบบคาร์บอนต่ำ
5. สร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และทุกภาคส่วนในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

เป้าหมายหลัก (Goals)

1. ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในเขตเทศบาลตำบลนางแลลง 15% CO₂e) ในปี พ.ศ.2571
 2. เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาล
 3. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมคาร์บอนต่ำเพิ่มขึ้น
- ร้อยละ 60

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมพลังงานสะอาด
(Energy & Clean Power)

แนวทางการดำเนินงาน	โครงการ/กิจกรรมเฉพาะ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	หน่วยงาน
1.1 ลดการใช้พลังงานในอาคารและพื้นที่สาธารณะ	- โครงการติดตั้งและเปลี่ยนอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน: เปลี่ยนหลอดไฟเป็น LED ทั้งในอาคารสำนักงาน โรงเรียน และไฟส่องสว่างสาธารณะ	ปริมาณไฟฟ้าที่ลดลง (กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อปี)	กองช่าง, โรงเรียน
	- มาตรการการใช้พลังงานอย่างประหยัด: กำหนดนโยบาย/ระเบียบการใช้เครื่องปรับอากาศและเครื่องใช้ไฟฟ้าในสำนักงานอย่างเคร่งครัด	ร้อยละการประหยัดค่าไฟฟ้าของหน่วยงานเทศบาล	กองคลัง, สำนักปลัด
1.2 ส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน	- โครงการส่งเสริม Solar Rooftop ในอาคารเทศบาล: ติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคาอาคารเทศบาลหรือโรงเรียนในเขต	กำลังการผลิตไฟฟ้าจาก Solar Rooftop (กิโลวัตต์ติดตั้ง)	กองช่าง
	- รณรงค์ติดตั้ง Solar Cell ในครัวเรือน: ให้ความรู้และอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลแก่ประชาชนที่สนใจติดตั้ง	จำนวนครัวเรือนที่ติดตั้ง Solar Cell เพิ่มขึ้น	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การจัดการของเสียเพื่อลดการปล่อยมีเทน (Waste Management)

แนวทางการดำเนินงาน	โครงการ/กิจกรรมเฉพาะ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	หน่วยงาน
2.1 ส่งเสริมการคัดแยกและลดปริมาณขยะ ณ แหล่งกำเนิด	- โครงการธนาคารขยะรีไซเคิลชุมชน: จัดตั้งธนาคารขยะและรับซื้อ/แลกเปลี่ยนขยะรีไซเคิลในชุมชนอย่างต่อเนื่อง	ปริมาณขยะรีไซเคิลที่คัดแยกได้ (กิโลกรัม/ปี)	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม, ชุมชน
	- โครงการรณรงค์ลดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single-use plastic): จัดทำ MOU กับร้านค้า/ตลาดในพื้นที่	ร้อยละของร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการลดถุงพลาสติก	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม,

2.2 การเปลี่ยนของเสียอินทรีย์เป็นพลังงาน/ทรัพยากร	- โครงการครัวเรือนทำปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์: จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (เช่นเดียวกับกิจกรรมที่มีอยู่) และสนับสนุนถึงหมัก/หั่วเชื้อ	ปริมาณขยะอินทรีย์ที่ลดเข้าสู่ระบบกำจัด (กิโลกรัม/ปี)	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม, ชุมชน
	- พิจารณาการติดตั้งระบบผลิตก๊าซชีวภาพจากน้ำเสีย/ขยะเปียก (ถ้าเหมาะสมกับขนาดของเทศบาล)	ปริมาณการผลิตก๊าซชีวภาพ (ลูกบาศก์เมตร)	กองช่าง, กองสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การคมนาคมขนส่งคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Transport)

แนวทางการดำเนินงาน	โครงการ/กิจกรรมเฉพาะ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	หน่วยงานร่วม
3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับยานพาหนะที่ไม่ใช้เชื้อเพลิง	- โครงการปรับปรุงเส้นทางจักรยานและทางเดินเท้า: ปรับปรุงถนนและฟุตบาทให้เชื่อมโยงกันและปลอดภัยสำหรับการเดิน/ปั่นจักรยาน	ความยาวของเส้นทางจักรยาน/ทางเดินเท้าที่ปรับปรุง (กิโลเมตร)	กองช่าง
3.2 ส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) และเชื้อเพลิงทางเลือก	- การติดตั้งสถานีชาร์จไฟฟ้าสาธารณะ (ถ้ามีความต้องการของพื้นที่)	จำนวนหัวจ่าย EV ที่ติดตั้งในพื้นที่สาธารณะ	กองช่าง, ภาคเอกชน
	- ส่งเสริมการใช้ยานยนต์สาธารณะที่มีการปล่อยมลพิษต่ำ (เช่น รถโดยสารประจำทางที่ใช้ LPG หรือ EV)	ร้อยละของยานพาหนะของเทศบาลที่ใช้พลังงานสะอาด	กองช่าง, กองคลัง

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเพิ่มพื้นที่สีเขียวและการดูดซับคาร์บอน (Green Space & Sequestration)

แนวทางการดำเนินงาน	โครงการ/กิจกรรมเฉพาะ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	หน่วยงานร่วม
4.1 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง	- โครงการ "นางแล: สังคมแห่งต้นไม้": ปลูกต้นไม้เพิ่มในพื้นที่	จำนวนต้นไม้ใหญ่ที่ปลูกเพิ่มขึ้น (ต้น)	กองช่าง, กอง

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองคาร์บอนต่ำ (LEDS) ของเทศบาลตำบลนางแล

	สาธารณะ ริมถนน และส่งเสริมการปลูกในบ้านเรือน		สาธารณสุข, ชุมชน
	- โครงการสวนป่าชุมชน: ฟื้นฟูและอนุรักษ์พื้นที่ป่า/สวนสาธารณะที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งดูดซับคาร์บอนและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	พื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้น/ได้รับการดูแล (ไร่)	กองช่าง, ชุมชน
4.2 การเกษตรคาร์บอนต่ำ	- โครงการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์/ลดการใช้ปุ๋ยเคมี (เนื่องจากนางแลมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กและอาจมีพื้นที่เกษตรกรรม)	จำนวนเกษตรกรที่เปลี่ยนมาทำเกษตรอินทรีย์	สำนักปลัด, กลุ่มเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 5: การบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม (Management & Participation)

แนวทางการดำเนินงาน	โครงการ/กิจกรรมเฉพาะ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	หน่วยงานร่วม
5.1 การจัดทำและบูรณาการฐานข้อมูล	- จัดทำบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระดับเมือง (City Carbon Footprint: CCF) ปีฐาน: รวบรวมข้อมูลพลังงาน ขนส่ง และของเสียเพื่อคำนวณปริมาณ CO ₂ e เริ่มต้น	การจัดทำรายงาน CCF ปีฐานแล้วเสร็จ	คณะทำงาน LEDS
5.2 การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วม	- โครงการ "เทศบาลตำบลนางแล มุ่งสู่ เมืองคาร์บอนต่ำ": จัดอบรม, ประชาสัมพันธ์, และจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ	ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม	กองการศึกษา, สำนักปลัด
	- การมอบรางวัล/ประกาศเกียรติคุณสำหรับบ้าน/โรงเรียนคาร์บอนต่ำ	จำนวนครัวเรือน/โรงเรียนที่ได้รับรางวัล	สำนักปลัด
5.3 การติดตามและประเมินผล	- การติดตามและประเมินผลโครงการลดคาร์บอน (M&E): ประเมินผลลัพธ์รายโครงการเทียบกับ KPI ที่ตั้งไว้เป็นรายปี	รายงานผลการดำเนินงาน LEDS ประจำปีแล้วเสร็จ	คณะทำงาน LEDS

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับเทศบาลตำบลนางแล

1. **การหาข้อมูลพื้นฐาน:** การดำเนินงาน LEDS ที่มีประสิทธิภาพต้องเริ่มต้นจากการทำ **บัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระดับเมือง CCF** ของปีใดปีหนึ่งก่อน เพื่อใช้กำหนดเป้าหมายการลดที่ชัดเจน (Xต้นCO₂)
2. **การบูรณาการ:** แผน LEDS ควรถูกบูรณาการเข้ากับ **แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)** ของเทศบาล เพื่อให้โครงการมีงบประมาณรองรับและมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน
3. **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ:** เนื่องจากเทศบาลตำบลนางแลมีโครงการส่งเสริมสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว การดำเนินงาน LEDS สามารถผูกโยงกับการพัฒนา **การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism)** เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับเศรษฐกิจท้องถิ่นได้
4. **การจัดการขยะ และของเสีย:** เป็นจุดเด่นของเทศบาลตำบลนางแล ที่ผู้บริหาร ประชาชน องค์กรต่างๆ ในชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความตระหนักเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อม ถือว่าเป็นจุดเด่นในการทำโครงการการลดก๊าซเรือนกระจกในเทศบาลตำบลนางแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

